

A Magazine of the Tamil Association of Greater Delaware Valley

சங்கமம்

www.tagdv.org

SANGAMAM

டெலவார் பெருநிலத் தமிழ்ச் சங்கம்

Tamil Association of Greater Delaware Valley (TAGDV)

(A Registered, non-profit 501(c) (3) Tax Exempt Organization)

இந்த இதழை நம் இளைய தலைமுறையினருக்கு சமர்ப்பிக்கிறோம்.

தமிழ் வேண்டும்!

Senthil SSK

அறிவுடைய பெரியோரை தமிழ் கொண்டு ஆதரிக்க வேண்டும்!
வரலாறு பசி கொண்டவரை தமிழ் கொண்டு பசி தீர்க்க வேண்டும்!
திறமை கொண்ட இளையோரை தமிழ் கொண்டு திறனூட்ட வேண்டும்!
கவிதை பாடும் கலைஞனை தமிழ் கொண்டு கௌரவிக்க வேண்டும்!
தமிழ் பேசும் குழந்தைகளை தமிழ் கொண்டு தரணி உயர்த்த வேண்டும்!
தாழ்ந்த எண்ணம் உடையோரை தமிழ் கொண்டு தரப்படுத்த வேண்டும்!
ஆற்றல் மிகுப் பெரும் படையை தமிழ் கொண்டு அணி திறட்ட வேண்டும்!
பிரிவினையில்லா பேரன்பை தமிழ் கொண்டு பெருக்க வேண்டும்!
விட்டுக் கொடா மனப்போக்கை தமிழ் கொண்டு வீழ்த்த வேண்டும்!
சட்ட ஒழுங்கு மீறுவோரை தமிழ் கொண்டு சரிபடுத்த வேண்டும்!
கால்புணர்ச்சி களைகளை தமிழ் கொண்டு பிடுங்க வேண்டும்!
கலாச்சார மரபுகளை தமிழ் கொண்டு காக்க வேண்டும்!
தமிழ் வேண்டும்! தமிழ் வேண்டும்!
தரணியெங்கும் எம் தாய்மொழி வீழாமல் எழ வேண்டும்!
தமிழ் வேண்டும்! தமிழ் வேண்டும்!
உலகெங்கும் எம் தாய்மொழி தாழாமல் வாழ வேண்டும்!

Tamil Association of Greater Delaware Valley (TAGDV)
PO Box 1116 Malvern, Pennsylvania 19355 US

<https://www.tagdv.org>

ஆசிரியர் பக்கம்

தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் வணக்கம்

உலகம் முழுவதும் பரவி வாழும் தமிழ் மக்கள் ஓர் அணியில் திரள வேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காக தமிழ் மக்களால் உருவாக்கப்பட்ட டெலவர் பெருநில தமிழ்ச்சங்கம் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பென்சில்வேனியா மற்றும் டெலவர் மாநிலத்தில் தமிழ் மக்களுக்காக சேவை புரிந்து வருகிறது. அதில் ஒரு பகுதியாக தமிழ் மக்களின் தனித்திறனை வெளிக் கொண்டுவர சிறப்பாக செயல்பட்டு ஆண்டுதோறும் கவிதைப்போட்டி கட்டுரைப்போட்டி பேச்சுப்போட்டி மற்றும் ஓவியப்போட்டிகளை நடத்தி அவர்களின் திறனை புத்தக வடிவில் அச்சிட்டு ஆண்டுதோறும் தமிழ்ச் சங்கம் வெளியிட்டு வருகிறது.

நம் மக்களின் தமிழ் பண்பாட்டை பிரதிபலிக்கும் ஒப்பற்ற படைப்புகளை புத்தக வடிவில் அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் தமிழ்ச்சங்கம் பெருமை கொள்கிறது. கடந்த ஆண்டை விட இந்தாண்டு தமிழ் மக்களின் ஆர்வம் அதிகரித்துள்ளது என்பதற்கு இந்த இதழில் கோர்க்கப்பட்ட அச்சுக் காகிதங்களே சான்று. உங்கள் மேலான படைப்புகளை sangamam@tagdv.org என்ற மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு தொடர்ந்து அனுப்பவும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆசிரியர் குழு அவற்றை மதிப்பாய்வு செய்து எதிர்காலத்தில் வெளியிடும்.

இது போன்ற தமிழ்த்திறன் பெற்றுள்ள பென்சில்வேனிய தமிழ் குடும்பங்கள் என்ற பெரிய ஆலமரத்தில் இந்த இதழை வடிவமைத்த ஆசிரியர்கள் நாங்களும் ஒரு இலையாக பூவாக கனியாக இருந்தோம் என்பதில் பெரும் மகிழ்ச்சி கொள்கிறோம்.

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

என்ற ஒப்பற்ற தத்துவத்தை உள்ளடக்கிய தமிழ் மக்கள் புத்துயிர் பெற்று புதியதொரு உலகத்தை இயற்கையுடன் இணைந்து படைக்க உறுதியெடுக்க வேண்டும்

வாழ்க தமிழ்! வெல்க தமிழர்கள்!

ஆசிரியர்கள்

- ♦ வாசுதேவன் வரதராஜன்
- ♦ செந்தில்குமார் சுப்ரமணியன்
- ♦ கோவிந்தசாமி வெங்கடசுப்பிரமணியன்.
- ♦ அனு வெங்கட்

ஒருங்கிணைப்பு

- ♦ லீனா பரமானந்தம் (செயலாளர், செயற்குழு)

உழவு

- Vidhyalakshmi Shakthiprian

மாடு கட்டி போர் அடித்தால் மாளாது செந்நெல், என்று யானை கட்டிப் போரடித்த நம் முன்னோர்களின் பாரம்பரிய தொழிலான விவசாயம் இன்று நலிவடைந்து விட்டது. விவசாயிகள் வீதிகளில் போராடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். கடந்த 50 ஆண்டுகளில் தீவிரமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட பசுமைப் புரட்சியாலும், அதன் தொடர்ச்சியாக ரசாயன உரங்களாலும் நம் பாரம்பரிய நெல் ரகங்கள் பெருமளவு அழிந்து விட்டன.

நம்மாழ்வார், நெல் ஜெயராமன், பாப்பம்மாள் போன்று பலரின் முயற்சிகளால் இன்று ஓரளவுக்கு மக்கள் விழிப்புணர்வு பெற்று இயற்கை விவசாயம், பாரம்பரிய நெல் மீட்பு, கால்நடை வளர்ப்பு, பண்ணை விவசாயம் நோக்கி செல்லத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் அடுத்த தலைமுறை இன்னமும் இதன் முக்கியத்துவத்தை முழுமையாக உணரவில்லை என்பது தான் உண்மை.

இதன் தொடர்ச்சியாய் ஒரு சிறு கவிதை:

உயிராய் வளர்த்த நன்செய் நிலங்களின் குரல்வளை நெறிக்கும்
ராட்சசக் கரங்களாகின எண்ணெய்க் குழாய்கள்
ரசாயன உரங்களால் விஷமாகிப் போனது பயிர்களோடு மண்ணும்
கொத்துக் கொத்தாய் விவசாயிகள் மரணிக்கும்
கொலைக்களங்களாகின வற்றிப்போன ஆறுகளும் கண்மாய்களும்
வறண்டு போனது காடு கழனியுடன் எம் உழவனின் கனவுகளும் தான்
தன் உழைப்பை உறிஞ்சி இடைத் தரகர்களும் வியாபாரிகளும் கொழுத்துப் போகையில்
வறுமையிலும் மனிதர் காக்க தினம் கலப்பையேந்தும்
உழவனே நீயின்றி அமையாது உலகு !
இளைய சமுதாயமே, உலகம் காக்க “உழவு” பழகு!!!!
உன்னை காக்க, “ரௌத்திரம்” பழகு!!!!

இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சை

- Rama Arumugam

மனம் சுழன்றடிக்கும் எண்ண அலைகளால் கொந்தளித்துக் கிடந்தது. இன்றைய பொழுது விடியாமலே இருந்திருக்கக் கூடாதா என்று தோன்றியது. அம்மாவின் மரணச் செய்தி காலையிலேயே இடியென வந்து இறங்கியிருந்தது. அம்மா எந்த காரியத்தையும் புதன் கிழமை தான் தொடங்குவார். "பொன் கிடைத்தாலும் புதன் கிடைக்காது" என்பதில் அவ்வளவு நம்பிக்கை. அம்மாவின் இறப்பும் புதன் கிழமை அன்றே நிகழ்ந்தது சற்று வியப்பாக இருந்தது. அம்மாவுடன் கழித்த பொழுதுகளின் நினைவுகள் அலைகடலென ஆர்ப்பரித்தன. வீட்டிற்கு யார் வந்தாலும் ஆதரித்து அன்புடன் அறிவுரை கூறும் அம்மா. தான் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது வாசலில் பிச்சை கேட்டவருக்குத் தான் சாப்பிடுவதை நிறுத்தி விட்டுத் தன் உணவையே பகிர்ந்தளித்த அம்மா. தாத்தா சிறு வயதிலேயே குடும்பத்தைத் தவிக்க விட்டு மறைந்ததனால், தன் உடன் பிறந்தவர்களைத் கரையேற்றிய அம்மா. எந்தக் காரியத்தை எடுத்தாலும் திறமையாக முடிக்கும் வல்லமை படைத்த அம்மா. பள்ளிப் படிப்பைத் தாண்டா விட்டாலும் நல்ல அனுபவ அறிவும், பேச்சுத் திறமையும், நேர்மறையான சிந்தனையும், இடர்களைச் சமாளிக்கும் ஆற்றலும் சமையல் நிபுணத்துவமும் கொண்ட ஆளுமை அம்மா. அவரின் சிந்தனை, சொல், செயல், கவலை எல்லாம் குடும்பத்தை முன்னேற்றுவது மட்டும் தான்.

நான் தாய் தந்தையரின் கூட்டிலிருந்து பிரிந்து பறக்க ஆரம்பித்து இருபத்தைந்து வருடங்கள் உருண்டோடி விட்டன. முதலில் வெளியூர் மற்றும் வெளிநாட்டில் வேலை காரணமாகப் பிரிவு. அப்புறம் திருமணமாகி அமெரிக்க வாழ்க்கையால் நேர்ந்த பிரிவு. வீட்டை விட்டுப் பிரிந்ததிலிருந்து உலகில் எங்கிருந்தாலும் அம்மா அப்பாவிடம் தினந்தோறும் தொலைபேசியில் அழைத்துப் பேசுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தேன். நேற்று காலை அம்மாவிடம் பேசினேன். இன்று காலை கூப்பிடுவதற்குள் தொலைபேசியில் அம்மா மாரடைப்பால் மரணமடைந்தார் என்று செய்தி வந்து விட்டது. இவ்வளவு நிலையில்லாத வாழ்வில் தான் மனிதர்களாகிய நாம் என்ன ஆட்டம் போடுகிறோம் என்ற நினைப்பு மின்னலெனத் தோன்றி மறைந்தது. பிள்ளைகள் யாருடனாவது அம்மா அப்பா வாழ்ந்திருந்தால் இன்னும் கூடுதல் நாள் வாழ்ந்திருப்பார்களோ என்ற நினைப்பு குற்றவுணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது.

கொரோனா அரக்கன் இந்தப் பூவுலகில் கால் பதித்து ஏழெட்டு மாதங்களாகி விட்டன. இந்தக் கொடுந்தொற்றுக் காலத்தில் நான் வசிக்கும் அமெரிக்காவிலிருந்து கொரோனா பரிசோதனை முடிந்தோ அல்லது அம்மாவின் மரணச் சான்றிதழைக் காட்டியோ மதுரை சேர்வதற்குக் கிட்டத்தட்ட இரண்டு நாட்கள் ஆகிவிடும். இந்த இரண்டு நாட்கள் அம்மாவின் உடலை வைத்திருந்து அதன் மூலம் வீட்டிற்கு வந்தவர்களுக்கோ, வீட்டில் இருப்பவர்களுக்கோ கொரோனா வந்து விடுமோ என்று பயமாக இருந்தது. இரண்டு நாட்கள் ஆனாலும் பரவாயில்லை நீ வந்து அம்மாவின் முகத்தைக் கடைசியாகப் பார்த்து விடு என்று என் தங்கை வலியுறுத்திக் கூறினாள். இரண்டு நாட்கள் கழித்து நான்

போனாலும் பயணத்தில் எனக்குக் கொரோனா தொற்று ஏற்பட்டு மதுரையில் இருக்கும் அப்பாவிடமே குடும்பத்தினர் யாருக்காவதோ நோயைக் கொடுத்து விடுவேனோ என்ற அச்சம் வேறு ஆட்டிப் படைத்தது. அம்மா கொரோனா அறிகுறிகள் இல்லாமல் மரணித்திருந்தாலும் கொரோனா மரணமாக இருக்குமோ என்ற சந்தேகம் வந்தாலே உடலை எடுத்துச் சென்று யாரையும் அனுமதிக்காமல் இறுதிக் காரியங்களை செய்து விடுகிறார்கள் மாநகராட்சியினர் என்று வேறு கூறியிருந்தாள் தங்கை. அம்மா இதை நிச்சயம் விரும்ப மாட்டார்கள். என் பெரிய பெண் வேறு பதினொன்றாம் வகுப்பில் இருப்பதால் எனக்குக் கொரோனாத் தொற்று ஏற்பட்டு நான் இந்தியாவில் கூடுதலாகத் தங்க நேர்ந்தால் அவள் கல்லூரிப் படிப்பு பாதிக்கும் என்று கருதினேன். இங்கு பதினொன்றாம் வகுப்பு தான் நம் தமிழகத்தில் பன்னிரண்டாம் வகுப்பு போல மிக முக்கியமானதாகும். என் இரண்டாவது பெண் நீங்கள் சென்றால், நானும் உங்களுடன் மதுரைக்கு வருவேன் என்று அழுது கொண்டே இருந்தாள். இன்னும் கொரோனாவிற்குத் தடுப்பூசி வேறு கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. தடுப்பூசிப் பாதுகாப்பு இல்லாமல் மூன்று விமான நிலையங்களைக் கடந்து இருபது மணி நேர விமானப் பயணம் மேற்கொள்வது புலியுடன் கூண்டில் அடைபடுவது போல் அச்சமூட்டுவதாக இருந்தது. இந்தியாவில் விமான நிலையத்தில் இறங்கும் போது கொரோனா அறிகுறிகள் ஏதாவது இருந்தால் அரசு ஏற்பாடு செய்து தரும் இடங்களில் பதினான்கு நாட்கள் தனிமைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நடைமுறையும் இருந்தது. நான் விடுப்பு எடுத்துக்கொண்டு போவதே பதினான்கு நாட்களுக்குத் தான். இவையனைத்தையும் யோசித்து உடனே இந்தியா போவதில்லை என்றும் சில மாதங்களில் கிளம்பிப் போய் அப்பாவை இங்கே அழைத்து வந்து விடலாம் என்று முடிவு செய்து விட்டேன்.

இந்த இருபது வருட அமெரிக்க வாழ்க்கையில் எதையெல்லாம் இழந்தேன் என்ற மனம் எண்ணிப் பார்க்கத் தொடங்கியது. இந்த இருபது வருடங்களில் தொடர்ந்து பத்து நாட்கள் அம்மாவுடன் மதுரை வீட்டில் இருந்ததாக நினைவில்லை. இரண்டு வருடங்களுக்கொரு முறை தாய்நாட்டிற்குச் சென்று வரும் போது, சொந்தக்காரர்கள் மற்றும் நண்பர்களைச் சந்திப்பதற்கும், குழந்தைகளின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும், கடைகளுக்குச் செல்வதற்கும் தான் நேரம் சரியாக இருக்கும்.

ஆண் குழந்தை இல்லாத வீடு எங்களுடையது. வீட்டில் நானும் என் சகோதரிகளும் நன்கு படித்து மதுரையை விட்டு வெளியேறி வெளியூரிலோ, வெளிநாட்டிலோ நல்ல பணிகளில் இருப்பது வரமா சாபமா என்று தெரியவில்லை. அதனால் தாய் தந்தையரை அடிக்கடி சந்திக்க இயலாமல் போனது. பெண் குழந்தைகள் என்றாலும் கல்வியின் சிறப்பை நன்குணர்ந்து உயர்கல்வி படிக்க வைத்து காசுக்குப் பிறர் கையை நம்பாமல் வாழ்வதற்குப் பள்ளிப் படிப்பைத் தாண்டாத

அம்மா தான் முக்கிய காரணம். அம்மாவின் விருப்பத்திற்கு ஏற்பப் பெண்கள் மூவரும் நன்கு படித்தோம். நல்ல பணிகளில் அமர்ந்தோம். ஆண் குழந்தை பெற்றவர்களே பொறாமைப் படுமளவு உயர்ந்தோம்

அமெரிக்க வாழ்க்கை என்பது எனக்கு இருதலைக் கொள்ளி என்று நினை தான். வேர்களைத் தாய் மண்ணில் விட்டு விட்டு புது இடத்தில் மரமாய் நடப்பட்டு வாழும் கொடுமையை அனுபவித்தால் தான் புரியும். பணம் பொருட்களால் வரும் மகிழ்வெல்லாம் சில காலத்திற்குத் தான். இங்கு வாழும் வாழ்க்கையில் எல்லா வசதிகளும் இருந்தாலும் எப்போதும் ஒரு வெறுமை படர்ந்திருப்பதை உணர முடிந்தது. மனம் எப்போதும் தாய்நாட்டில் வாழும் உறவுகளை நினைத்துக் கொண்டிருக்கும். நினைத்த நேரத்தில் ஊருக்குப் போக முடியாது. பணம் இருக்கும். ஆனால் பிடித்ததைச் செய்ய நேரம் கிடைக்காது. குடும்ப நிகழ்வுகளுக்கோ உறவினர் மரணங்களுக்கோ நினைத்தவுடன் உடனே கிளம்பிப் போய்க் கலந்து கொள்ள முடியாது. என் பாட்டி, சித்தி, மாமா போன்ற நெருங்கிய உறவுகளின் இறுதிக் காரியங்களில் கலந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஒரு நாள் விடுப்பு எடுத்துக்கொண்டு அழத்தான் முடிந்தது. இங்கிருந்து தேவைக்குப் பணம் மட்டும் தான் அனுப்ப முடியும். நாங்கள் இங்கிருப்பதால் குடும்பத்தினராவது அங்கு நன்றாக இருக்கிறார்களே என்று ஆறுதல் பட்டுக் கொள்ள வேண்டியது தான். பணம் சம்பாதிப்பதற்காக மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் குடும்பத்தைப் பிரிந்து தனி மரமாக வாழும் ஆண்களையும் பெண்களையும் நினைத்தால் எங்கள் நிலை எவ்வளவோ பரவாயில்லை தான். என்னுடன் பணிபுரியும் சீனப் பெண்மணி மேல்படிப்பிற்காக அமெரிக்கா வந்து தன் சீனக் கணவரை இங்கேயே தேர்ந்தெடுத்து தன் குடும்பத்தினர் யாரும் வராமலேயே இங்கேயே திருமணம் செய்து கொண்டு இருப்பதைந்து ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து வருகிறார். தன் மகன் இருபது வயதில் தான் சீனாவில் கால் பதித்தான் என்று கூறி என்னை ஆச்சரியப் படுத்தினார். சீனர்கள் அமெரிக்காவிற்கு வந்து விட்டால் சீனாவிற்குத் திரும்பும் பேச்சோ சாத்தியமோ மிக மிகக் குறைவு. பெரும்பாலானவர்கள் தங்கள் சீனப் பெயர்களை அமெரிக்கப் பெயர்களாக மாற்றி வைத்துக் கொண்டு அமெரிக்க வாழ்க்கைக்கு முழுமையாக மாறி அமெரிக்க நீரோட்டத்தில் கலந்து விடுகின்றனர். எப்போதாவது சீனாவிற்குச் சென்று வருகின்றனர். நாம் தான் வாழும் இடத்தை சொந்த நிலமாகக் கருத முடியாமல் உணர்ச்சி மேலிட நடமாடும் வாழ்க்கையைச் சிக்கலாக்கிக் கொள்கிறோமோ என்று தோன்றியது. இங்கு வாழும் சீனர்கள் இவ்வாறு இருப்பதற்கு சீனாவில் நிலவும் மிகுந்த கட்டுப்பாடான கழல் மற்றும் அவர்கள் நமக்கு முன்னரே வந்து நீண்ட காலமாக வசிப்பதும் காரணமாக இருக்கலாம் என்று என் மனம் சமாதானம் கூறியது. புலம்பெயர்ந்த சில இந்தியர்கள் கவலை அளிக்கும் விதமாக சாதிக் குழுக்களாக, சாதிச் சங்கங்கள் வைத்து இயங்குவதும் அமெரிக்காவில் இந்திய வாழ்க்கையை உருவாக்க முயல்வதன் ஒரு அங்கமோ என்று தோன்றியது.

எங்கள் வீட்டுப் பெண் அமெரிக்காவில் டாலரிச் சம்பாதிக்கிறாள் என்று பெருமையாக வேண்டுமானால் சொல்லிக் கொள்ளலாம். ஆனால் நாங்கள் இங்கு படுப்பாடு எங்களுக்குத்தான் தெரியும். ஓயாத உழைப்பு. எல்லா வேலைகளையும் நாம் தான் செய்ய வேண்டும். நம் ஊர் மாதிரி தினசரி வேலைக்கு வேலையாட்கள் எல்லாம் வைத்துக் கொள்ள

முடியாது. இந்தியாவிற்குத் திரும்பிச் செல்லலாம் என்றால் குழந்தைகளின் படிப்பும் கலாச்சார சூழ்நிலையும் பயமுறுத்தும். இங்கே சாதி, மத, இன, பொருளாதார பேதம் இல்லாமல் உலகக் குடும்பங்களாக, புரட்சிகரமான எண்ணங்களுடன் என் பெண் குழந்தைகள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தாய் தந்தையர் என்ன சாதியென்றே அவர்களுக்குத் தெரியாது. மேலும் அவர்களின் கல்வி கற்கும் சூழ்நிலையும் முற்றிலும் வேறாக இருக்கிறது. புத்து வயதிற்கு மேல் அமெரிக்காவிலேயே பிறந்து வளர்ந்த குழந்தைகளை இந்தியாவிற்கு இடப்பெயர்ச்சி செய்வது சற்று சிரமமான காரியம் தான். சில வருடங்கள் அமெரிக்காவில் வாழ்ந்து விட்டு இந்தியாவிற்கு வாழச் சென்ற பல பேர் அங்குள்ள பணிச் சூழலோடு ஒட்ட முடியாமல், வாழ்க்கைச் சக்கரத்தோடு சமூல முடியாமல் திரும்பி வந்து விட்டனர். அமெரிக்க வாழ்வு என்பது வலையில் சிக்கிய எலியின் நிலை தான். விடுவித்திக் கொண்டு திரும்பிச் செல்வது மிகவும் கடினம். நாம் திரும்பிச் சென்றாலும் இந்திய வாழ்க்கையும் உறவுகளும் நாம் இந்தியாவை விட்டுக் கிளம்பும் போது இருந்த நிலையை எதிர்பார்த்துச் சென்றால் ஏமாற்றமே மிஞ்சும். இவையெல்லாவற்றையும் சிந்தித்து, குழந்தைகள் படித்து சுயமாக வாழ ஆரம்பித்த பின் மதுரையில் வசிக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்து கொண்டேன். அப்போது விவசாயம் செய்யலாம் என்று மதுரை அழகர் கோயிலுக்கருகே சில பழ மரங்கள் கொண்ட தென்னந்தோப்பையும் வாங்கி விட்டேன். அப்பா மதுரையில் பணி பரிந்தாலும் அவரது பூர்வீகம் பிரான்மலைக்கு அருகே உள்ள ஒரு கிராமம் தான். அவருக்கு வேளாண் பணிகள் நன்கு தெரியும். புதினமூன்று வருடங்களுக்கு முன் அப்பா பணி ஓய்வு பெறும் வருடம் பெற்றோருக்கு வாழ்க்கையில் ஒரு பிடிப்பு ஏற்படுவதற்காகவும் பின்னால் எனக்கு உதவும் என்றும் நிலத்தை வாங்கினேன். பிள்ளைகள் தான் உடனிருக்க முடியவில்லை. தென்னம் பிள்ளைகளாவது உடனிருக்க முடிகிறதே என்ற நினைப்பு சற்று நிம்மதியைக் கொடுத்தது. அம்மாவும் அப்பாவும் அடிக்கடி சென்று தோட்டத்தை நன்கு கவனித்து வந்தார்கள். நான் இரண்டு வருடங்களுக்கொரு முறை இந்தியா சென்று வரும் போதெல்லாம் தோட்டில் சொந்த பந்தங்களை அழைத்து அங்கேயே விறகடுப்பில் சமைத்துப் பரிமாறுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார் அம்மா.

என் அமெரிக்க வாழ்க்கை கசக்கும் போதெல்லாம் அந்த பொன்னான தருணங்களை நினைத்துக் கொண்டு எதிர்காலத்தில் அங்கு ஒரு உலகத் தரம் வாய்ந்த முதியோர் இல்லம் அமைத்து என் பெற்றோரையும் பிள்ளைகளைப் பிரிந்து வாழும் மற்ற பெற்றோர்களையும் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொள்வேன். இது குறித்து என் புதினாறு வயது மகளிடம் ஒரு நாள் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது 'அம்மா எனக்கும் தங்கைக்கும் தான் தாத்தா பாட்டியுடன் நேரம் செலவழிக்கக் கொடுத்து வைக்கவில்லை. எங்கள் பிள்ளைகளுக்காவது அந்த வாய்ப்புக் கிடைக்க வேண்டும். நீங்களும் அப்பாவும் எங்கள் அருகிலேயே வசிக்க வேண்டும்' என்று கோரிக்கை விடுத்தாள். அவள் சொல்வதிலும் ஒரு நியாயம் இருப்பதை என்னால் உணர முடிந்தது. மறுக்க இயலவில்லை. எந்தப் புதிலும் சொல்லாமல் இருந்தேன். அம்மாவும் இப்பொழுது இல்லை. என் ஓய்வு கால வாழ்க்கையும் இப்படியே கனவு உலகத்திலேயே கழிந்து விடுமோ என்று அச்சமாக இருந்தது. கனவு மெய்ப்படுமா?

TAGDV – Looking back at 1990s

T. Justin

Former President TAGDV (1991-1992)

It was May 1990 when my family moved to Delaware Valley with 2 young boys, 3 y/o and 8-month-old. Two IITM alumni (whom I barely knew and had never met) helped me to connect with TAGDV. After connecting with Mr. Pitchai Rangasamy, I attended the four annual gatherings. Thus, began the foundation of many lasting friendships. During New Year's I did get a chance to talk to Prof. Mutharasan who later recommended that I run for the President of TAGDV. Becoming the President of TAGDV during my second TAGDV Deepavali attendance in 1991 enabled me to further solidify the TAGDV friendships. We held the very successful T. M. Soundararajan and P. Susheela concert during that year with record attendance of 425 people.

I vividly recall the TAGDV committee debates about the financial feasibility of such concert due to unknown attendance and the needed optimal admission charge to break even as the sponsorship dollars at that time were scarce to make up any large shortfall. I recall collaborating with New Jersey Tamil Sangam as they were also in their early years of formation.

The concert was the highlight of our activity for the year. There were no emails, no LinkedIn or Facebook. Snail mail and long-distance phone calls were our options, and many phone calls were not even 'local' at that time. We started having many and frequent

gatherings for the children when Mrs. Jhansi Kandasamy became the President during Deepavali function of 1993. That enabled Sujatha and I to cultivate a long solid friendship with other parents of children similar in age like mine. Our children would be dragging us for all TAGDV gatherings as they were so excited to see their friends again.

The children, growing up together, have formed a lasting bond, that was so visible even during the current year (2021). When one of them got married in Seattle in June 2021, pretty much all the children got together. It was just like old times for us the parents, watching our children cherishing the company of each other.

Yes, TAGDV of the nineties brings so many pleasant memories for us personally. Gone are the

days when we have to go to Jackson Heights in Queens for any major Indian groceries. Gone are the days if we see any Indian, we stop and talk to them to invite them later. Now, major Indian Grocery stores are everywhere, and the IT Boom has brought many more Indians to USA.

Time has flown. But the friendships we formed in the nineties have been our lifeblood and TAGDV friends have become our family here in USA.

"புத்தகப் பரிந்துரை"

- விஸ்வநாதன்

When Breath becomes AIR

ஆசிரியர் : Paul Kalanithi

இந்த புத்தகம் கொடுப்பது ஒரு உன்னதமான அனுபவம், உன்னதமான உணர்ச்சிகள், உன்னதமான வாழ்க்கை பாடம் மற்றும் உன்னதமான தைரியம்.

இந்த புத்தகம் நரம்பியல் அறுவை சிகிச்சை நிபுணர் - பால் கலாநிதியின் நினைவு குறிப்பு (நுரையீரல் புற்று நோயால் இறந்தவர்). பால் கலாநிதி பல விஷயங்களில் சாத்தித்தவர் அந்த வரிசையில் அவர் மரணத்திற்கு பின் இந்த புத்தகமும் அந்த வரிசையில் அடங்கும். இந்த புத்தகத்தில் அவருடைய நோயாளிகளின் மரணத்தையும் மற்றும் மரணம் வரை சென்று பிழைத்த அனுபவங்களையும் பகிர்ந்து இருக்கிறார். நம் மனதை உருக்கும் அவரின் சொந்த அனுபவத்தையும் பகிர்ந்து இருக்கிறார்.

நம் வாழ்க்கையில் மரணம் மட்டுமே நிச்சயமான உண்மை. மரணத்தை வாழ்க்கையின் அடுத்த கட்டமாக ஏற்று கொள்ளும் மனப்பக்குவம் நம் தைரியம்.

ஆப்ரஹாம் வேர்க்ஹெஸ் அவர்களின் முன்னுரையும், லூசி கலாநிதியின் இறுதியுரையும் மிக சிறப்பு. புத்தகத்தின் இறுதியில் நம் கண்கள் கண்டிப்பாக கலங்கும். வாழ்க்கை மிக கொடுமானது அது எப்படி கூட்டல் கழித்தல் செய்யும் என்பது யாருக்கும் புலப்படாது.

இந்த உலகம் மிக சிறப்பான அறுவை சிகிச்சை நிபுணரையும் ஒரு உன்னதமான மனிதரையும் இழந்து விட்டது.

புத்தகம் வாங்க - <https://www.amazon.com/When-Breath-Becomes-Paul-Kalanithi/dp/081298840X/ref=sr_1_2?crid=J1M74KGMJRCX&dchild=1&keywords=when+breath+becomes+air&qid=1594829875&sprex=when+breath+%2Caps%2C160&sr=8-2>

ரூஹ்

ஆசிரியர் லட்சுமி சரவணகுமார்

சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்ற எழுத்தாளரின் மற்றுமொரு படைப்பு. இந்த நாவலில் இஸ்லாமிய சமுதாயத்தின் வாயிலாக சக மனிதனின் மேல் அன்பை செலுத்தும் கதை களத்தை கையாண்டிருக்கிறார் எழுத்தாளர். இன்றைய உலகுக்கு இது மிகவும் வரவேற்க தக்க விஷயம், அதற்காகவே ஒரு தனி பாராட்டு எழுத்தாளருக்கு. இந்த நாவலில் வரும் கதாபாத்திரங்கள் நம் ஆன்மாவின் நேரடியாக பேசுகிறது. இந்த கதையில் வரும் கதாபாத்திரங்கள் அனைத்தும் நம்முள் இருக்கும் பல தன்மைகளை பிரதிபலிக்கும் விதமாகவே இருக்கிறது. நம் அனைவருக்குள்ளும் நல்லதும் தீயதும் அடங்கியே இருக்கும், யாருக்கு எதை வெளிக்கொண்டு வருகிறோம் என்பது சூழ்நிலையை பொறுத்து மாறுபடும். ஆனால், அது தான் சரியான அணுகுமுறையா? இந்த கேள்விக்கு ரூஹ் கதை உங்களுக்கு ஒரு நல்ல பதில் - அல்ல ஒரு நல்ல வழி காட்டும்.

இந்த கதையில் வரும் பல ஒரு வரி வசனங்கள் ஞானத்தின் வார்த்தைகள். உடலை வைத்து செய்யும் கேலிகள் ஒரு மனிதனுக்குள் செய்யும் பாதிப்புகளை விவரமாக எழுதியுள்ளார். பிற ஜீவராசிகளுக்கு செலுத்தும் அன்பும், கருணையும் - பாலினத்தாலோ, மதத்தாலோ, மனிதனின் உணர்ச்சி வசத்தாலோ தடுக்க முடியாது என்பதையும் சக மனிதனை மனிதனாகவே பார்க்க வேண்டும் என்பதையும் நினைவுபடுத்தும் கதை.

புத்தகம் வாங்க -

<https://www.amazon.com/%E0%AE%B0%E0%AF%82%E0%AE%B9%E0%AF%8D-Rooh-Novel-Tamil%20ebook/dp/B08171GZQK/ref=sr_1_2?dchild=1&keywords=rooh+novel&qid=1594734569&sr=8-2>

புலம்பெயர் பறவைகள்

-இரமா ஆறுமுகம்

மத்திய கிழக்கு நாட்டில் பணிபுரியும் ஏமாந்த அப்பாவிப் பறவை:
மாயமானைத் துரத்திச்சென்று கூட்டைத் துறந்தேனே!
ஈயத்தட்டைப் பெறுவதற்குப் பொன்னை விற்பேனே!
மனைவிமக்கள் சுற்றம் நீங்கி வாழ்விழந்தேனே!
சுவரைவிறந்துத் தூரிகை வாங்கித் தாழ்வடைந்தேனே!
உரிமையிழந்து பணிபுரியும் அடிமையானேனே!
பணியில் உயர்வுதாழ்வில்லையென்ற ஞானம் பெற்றேனே!
ஞானப்பறவை ஆனேனே! ஞானப்பறவை ஆனேனே!

மேற்கத்திய நாடுகளில் தஞ்சமடைந்த அகதிப் பறவை:
நாடிழந்து வீடிழந்து வீழ்ந்து கிடந்தேனே!
பாடுபட்ட பறவை நானுமொரு கூடு பெற்றேனே!
கேடுகெட்ட வாழ்வுக்கொரு விடியல் கண்டேனே!
சிறகிழந்த பறவை நானும் இறக்கை பெற்றேனே!
உயர உயரப் பறந்து சென்று பொருள் ஈட்டுவேனே!
உருக்குலைந்த படகை நானும் கரை சேர்ப்பேனே!
இழந்துவிட்ட நாட்டை நானும் மீட்டெடுப்பேனே!
உடற்கூட்டைப் பிரிவதற்குள் கூட்டை அமைப்பேனே!
சொந்த வீட்டை அமைப்பேனே! சொந்த வீட்டை அமைப்பேனே!

அமெரிக்காவில் தொழில்நுட்பத்துறையில் பணிபுரியும் பறவை:
மேலைநாட்டில் பணிபுரியப் பறந்து வந்தேனே!
ஆணும்பெண்ணும் சரிநிகர்சமானம் என்றுணர்ந்தேனே!
சாதிமதம் பொய்யென்ற மெய்யுணர்ந்தேனே! - ஆயினும்
நிற்பேதம் இங்குண்டென்ற உண்மையுமறிந்தேனே!
துப்பாக்கிக் கலாச்சாரத்தின் தீங்குமணர்ந்தேனே!
கீழைநாட்டுப் பேதங்களைத் தூக்கிப்பிடிப்போரே!
பிற்போக்குத் தன்மையெல்லாம் போட்டுடைப்பீரே!
யாதும்உரையாவரும்கேளிர் என்றுணர்வீரே!
தடுமாறும் பறவைகளுக்கு ஒளி தருவீரே!
ஒன்றுகூடி மகிழ்ந்துவாழக் கூட்டை அமைப்பீரே!
ஞாலக்கூட்டை அமைப்பீரே! ஞாலக்கூட்டை அமைப்பீரே!

சிறுவர்களுக்கான விடுகதைகள்!

தொகுப்பு : கென்சி பரமானந்தம்

1. தண்ணீரில் மிதப்பான், தரையில் இருப்பான். அவன் யார்?
2. அவனை அடித்தால் கூட்டம் சேரும், கூட்டம் களையும். அவன் யார்?
3. பூவில் பிறக்கும்! நாவில் சுவைக்கும். அது என்ன?
4. பார்க்கக் கல்! பல்பட்டால் தண்ணீர்! அது என்ன?
5. அரைத்தால் மணக்கும், அணிந்தால் குளிரும்! அது என்ன?
6. ஊசி முனையில் ஒய்யார சங்கீதம், அது என்ன?
7. ஒற்றைக்காலில் சுற்றுபவனுக்கு அடிக்கடி மயக்கம். அவன் யார்?
8. அந்தரத்திலே பறக்கும், பறவையுமல்ல. அழகான வாலுண்டு - குரங்கும் அல்ல. அது என்ன?
9. தலையில் அணியமுடியாத குல்லா எது?
10. ஒரு குகைக்கு இரண்டு வாசல். அது என்ன?

ஊசி .01	நாயக்டி .5
யலலகை .6	சுடக லு .4
பூ .8	ஊடு .8
நாயக .2	பூடு .2
பூக்டி .9	யலலகை .1

யின்னுவதெல்லாம் பொன்னல்ல

- கண்மணி துரைக்கண்ணன்

பாரதியின் சிறு வயதுக் கனவெல்லாம் சீக்கிரம் வளர்ந்து பெரியவளாகி விட வேண்டும் என்பது தான்.

அவள் தன் அம்மா வேலைக்குச் செல்லும் போது அணியும் ஒப்பனையையும் குதிகால் உயர்ந்த காலணியையும் பார்த்துத் தானும் அது போல் அணிய வேண்டும் என்று அம்மாவிடம் கெஞ்சுவாள். பாரதி பார்க்காதது அவளுடைய தாயின் சோர்வான கண்கள் மற்றும் வலி மிகுந்த பாதங்கள்.

அவள் வீட்டில் நிற்கின்ற மகிழுந்தில் ஓட்டுநர் இருக்கையில் அமர்ந்து கொள்வாள். அவளின் குட்டியான குண்டுக் கால்கள் மகிழுந்தின் தரையைத் தொட முடியாமல் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும். ஸ்டீயரிங் சக்கரத்தை ஓட்டுவது போல் பாசாங்கு செய்து உடம்பை வலதும் இடதுமாக ஆட்டுவாள். எதிர்காலத்தில் தானே மகிழுந்தை ஓட்டி நீண்ட தூரம் பயணம் செய்யும் நாட்களை நினைத்துக் கொள்வாள்.

வீட்டில் குடும்பத்தினர் யாருடன் சண்டை போட்டாலும், ஒரு சின்ன உரசல் ஏற்பட்டாலும் கல்லூரிப் படிப்பிற்காகத் தான் வீட்டை விட்டு வெளியேறினால் எல்லாம் சரியாகி விடும் என்று பிரகடனம் செய்வாள். தான் எப்பாடு பட்டாவது சீக்கிரம் வேலைக்குச் சென்று விட வேண்டும் என விரும்பினாள். அப்போது தான் சம்பாதித்து சுதந்திரமாக வாழ முடியும் என நம்பினாள்.

தனக்கு ஒரு சொந்தக் குழந்தை இருந்தால் எப்படி இருக்கும் என்று கற்பனை செய்து கொள்வாள். முழு மூச்சை உள்ளே எடுத்து வயிற்றை உப்ப வைத்துத் தன் வயிற்றில் ஒரு குழந்தை இருப்பது போல் கண்ணாடியில் பார்ப்பாள். கையில் ஒரு குழந்தை இருப்பது போல் காற்றைத் தாலாட்டுவாள். இப்படியாக பாரதி தனக்கான ஒரு கற்பனை உலகில் வாழ்ந்து வந்தாள்.

முதலில் குதிகால் உயர்ந்த காலணி அணியும் பருவம் வந்தது.

அவளின் வெகு நாளைய கற்பனைக்கு மாறாக குதிகால் உயர்ந்த காலணி அணிவது வலியைத் தருவது அதிர்ச்சி அளித்தது. காலணியின் கத்தி போன்ற குதிகால் பகுதி பாதத்தைக் குத்துவது போல் உணர்ந்தாள். சின்ன ஒட்டகச்சிவிங்கி போலக் குதித்துக் குதித்து நடந்தாள். எது மகிழ்ச்சி தரும் என நினைத்தாளோ, அது அவளை வதைப்பது போல் இருந்தது. காலணியை அவிழ்த்து விட்டு சுதந்திரமாக ஓட வேண்டும் போல இருந்தது. அவள் தனது கஷ்டங்களை மறைத்துக் கொண்டு தட்டுத் தடுமாறி நடந்தாள்.

பின்பு பாரதி மகிழுந்து ஓட்டும் பருவத்தை அடைந்தாள்.

பாரதி தானே மகிழுந்து ஓட்டுவது ஒரு சுதந்திரமான மன நிலையையும் மனதை லேசாக்கும் அனுபவத்தையும் தரும் என நினைத்திருந்தாள். தானே வண்டி ஓட்ட ஆரம்பித்த பிறகு தான் புரிந்தது வாழ்க்கையில் அது மற்றுமொரு பொறுப்பு என்று.

வண்டி ஓட்டும் போது ஒரு சின்னத் தவறு செய்தாலும், பலருக்கு தீங்கு நேரக்கூடும் என்ற நினைப்பே கிலியைத் தந்தது. அவள் தந்தை வண்டி ஓட்டி தானும் தன் தங்கையும் பின் இருக்கையில் எந்தப் பொறுப்பும் இல்லாமல் நிம்மதியாக அமர்ந்து கொண்டு ஆடிப் பாடிய நாட்கள் திரும்பி வராதா என ஏங்கினாள்.

எரிபொருள் விலை ஏன் இவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறது ? பாரதி விரும்புமிடம் செல்ல இதற்கே நிறைய செலவு செய்ய வேண்டி இருந்தது. இதற்காகவே ஒரு வேலைக்குச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. அவள் சிறுமியாக இருந்த போது, பெரியவர்கள் தங்கள் பணியைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்டிருக்கிறாள். அவர்களின் தினசரி வேலை எவ்வளவு சலிப்பு தரக் கூடியது என்றும், அவர்கள் செய்யும் வேலைக்குப் பொதுவாகப் போதுமான ஊதியத்தைப் பெறுவதில்லை என்றும், மொத்தத்தில் இது மற்றொரு சுமை என்றும் அவர்கள் ஒருபோதும் குறிப்பிடவில்லை.

பாரதி கல்லூரிக்குச் செல்வதற்காக வீட்டை விட்டுப் பிரியும் நேரம் வந்தது. தன்னை வளர்த்த குடும்பத்தினரிடம் இருந்து விடைபெறும் பொழுது சந்தோஷமாக இருக்கும் என்று நினைத்தாள். ஆனால் அந்தத் தருணம் வேதனை தரக்கூடியதாக இருந்தது. தன் கூட்டை விட்டுத் தானாகப் பறப்பதும், தன் வேர்களைப் பிரிவதும் மனதை கனக்கச் செய்தது. தன்னந்தனியாகத் தான் யார் என்று கண்டுபிடிப்பது வலி மிகுந்ததாக இருந்தது. இந்த வாழ்க்கையில் ஒவ்வொருவருக்கும் தனக்குத் தானே துணை என்ற உண்மையும், வாழ்வின் போக்கு தன் கையில் தான் இருக்கிறது என்ற நினைப்பும் வலியைத் தந்தது.

வாலிப வயதிற்கு மேல் சுமக்க வேண்டிய பொறுப்புகளைப் பற்றி மேலும் அறிந்த போது பாரதியின் தோள்கள் சுமையால் துவண்டன. சிறுவயதில் வாலிபத்தைப் பற்றிய கனவுலகில் வாழாமல் இருந்திருக்கலாம் என்று நினைத்தாள். தற்போது அவளுக்கென்று சொந்தமாக ஒரு வாழ்க்கை இருந்தது, ஆனால் அவளுக்கென்று பொறுப்புகளும் கவலைகளும் இருந்தன.

பாரதி கனவு கண்டது போல், அவளுக்கென்று ஒரு குழந்தை பிறந்த போது, தன் குழந்தைக்குக் குழந்தைப் பருவத்தைப் பாராட்டக் கற்றுக் கொடுத்தாள். அவள் தன் மகளிடம், “குழந்தைப் பருவத்தில் தான் சுதந்திரமாக, பயத்தினால் ஏற்படும் மனத்தடையின்றி, உனது முழுத் திறமையையும் வெளிக்காட்ட முடியும். அப்பொழுது தான் எதற்கெடுத்தாலும் சிரிக்கவும், மகிழ்ச்சியை முழுமையாக அனுபவிக்கவும் முடியும். அந்தத் தருணங்களைப் புத்திரப் படுத்திக் கொள்” என்று கூறினாள்.

- இரமா ஆறுமுகம்

- லீனா பரமானந்தம்

அது ஒரு கணக்காலம்
காற்றைப் போல எங்கும் அலைந்தோம்
விருந்தினர் வருகையால் அகமகிழ்ந்தோம்
நிர்வாண முக அழகை இரசித்தோம்
அருகருகே நின்று அளவளாவினோம்.
மனிதகுலம் தான் உயர்ந்தது
என்ற செருக்குடன் திரிந்தோம்

பின்னொருநாளில் கொரோனா அரக்கன்
பூவுலகில் திடுமெனத் தோன்றினான்.
எல்லைகளை விரித்துக்கொண்டே சென்றான்.
பேதமின்றி உயிர்ப்பலி வாங்கினான்
மனித இனம் காக்கப் போராடிய
முன்களவீரர்களை வேரோடு சாய்த்தான்
உருமாறிவந்து கருமாத் செய்தான்.
குடும்ப மாலைகளை பிய்த்தெரிந்தான்
மனிதகுலத்தைத் துவம்சம் செய்தான்.
உயிரோடிருப்பதையே பெரும்பேறாக்கினான்.

அறிவியல் உலகம் வீறு கொண்டெழுந்தது
தடுப்பு மருந்து படைத்தே மாண்பு பெற்றது
அரக்கன் அச்சம் கொண்டான்
ஆர்ப்பரித்து சற்றே அடங்கினான்
சாதி மத இன பேதமிருக்கும் வரை
மனிதம் மனதில் மலராதவரை
மனிதன் பிறரைச் சுரண்டும் வரை
உயிர்கள் ஒன்றென உணராத வரை
மனித ஒற்றுமை இல்லாத வரை
எம் அரக்கர் கூட்டத்திற்கழிவேது ?
அரக்கன் நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டான்
உயிர் வேட்டையைத் தொடர்ந்தான்.

உண்மையை உணரா மனிதகுலம்
தடுப்புகள் தம்மைக் காக்கும் என்ற
இறுமாப்புடன் இருந்தது
சிதறி ஓடியது போல்
நடித்த அரக்கர் கூட்டம்
தடுப்புகள் காணா இடங்களில்
மறைந்திருந்து தாக்குதல் நடத்தியது.
ஒரு நாள் மனமாற்றம் நிகழும்
தடுப்பு மருந்து அனைவருக்கும் கிடைக்கும்
அரக்கர் கூட்டம் அழியுமென்ற
நம்பிக்கை விதைகளை விதைத்து
வாழ்க்கைப் பூக்கள் மலரக் காத்திருப்போம்.

கால்போன போக்கில் அரியதொரு பயணம்.
குறுகிச் சுருங்கியதாய் முடிந்துவிடும் சிலருக்கு.
நீண்டு நெளிந்து நெருக்கித்தள்ளும் பலருக்கு.
பிடி கொள்ளாத இப்போக்கிற்கு பெயர்தானே வாழ்க்கை?

மனங்கொத்திப் போகும் காதல்
உளம்குழைய வைக்கும் மழலை
நெஞ்சம் வருடும் சோலை
சில்லென்ற வெண்சாமர மேகம் -
சிரிப்பு, இசை, நடனம், நட்பு - என
இனியவை நாற்பதும்
உடன் நெடுக வருவதில்லையே!

விடியல் தேடும் விழிகளை அவர்
விரல்கள் கொண்டே கொய்வதும்
கூடிவாழும் குடிகளை பிரித்தாளத் துடிப்பதும்
ஊழென்ற பெயர்ச் சொல்லிப் புறந்தள்ளப்படுவதும்
பிஞ்சு இதயங்களுள் தோட்டாக்கள் புகுவதும்
ஊணுருகி உயிரழிந்து உருத்தெரியாமல் போவதுமாய் -

கொடுங்காட்சிகள் இவையெல்லாம் காட்சிப்பிழைகள் மட்டுமே,
கண்கண்ட கொடுமைகள் அல்லவே அல்லவென்று
உறுதியாக யாரேனும் சொல்லிவிடுங்கள் போதும் -
இப்பயணத்தின் பரிதவிப்பு சற்றேனும் குறையக்கூடும்.

சூழ்க்கூடம்

- ஜெயந்தி வெங்கடேசன்

சிசுக்களை செதுக்கும்
சிற்பக் கூடம் சுமந்தவளாய்...
பனிகுடத்தில் தொப்பள்கொடி
சாரம் சிருகச் சிருகச் சேர்த்து
ஈர் ஐந்து மாதங்களாய்...
சிசுவின் உயிர்உருவம் படைக்க
வந்த பிரம்ம தேவதையே!!
கடவுள் எனும் குழந்தைகளை
உலகிற்கு அனுப்ப சரித
வேதனைகளைத் தாண்டி ...
இன்முகத்தோடு எனை வருடையவளே!!!
உனை வாழ்த்தி வணங்குகிறேன்!
இன்னொரு பிறவியில் உனை
சுமந்து... பேரன்பு பேணிதும்
தவம் கிடைத்து வேண்டுகிறேன்.

கைப்பிடி அளவு கனவு

- தாரணி சிவக்குமார்

நம் வாழ்வின் தொடக்கம்
கைப்பிடி அளவு கனவிலிருந்து..
நாட்களும் நகரும் கனவுடன்..
சிலவை கை கூடும்
சிலவை எட்டாக் கனியாக போகும்..
கனவு மட்டும் தொடரும்..

வான் நிலவை தொட்டு விடவும்
வானவில்லை தன் வசமாக்கிடவும்
அறியாத வயதில்
"சிறுபிள்ளையின்
கைப்பிடி அளவு கனவு"

பண்டிகை அன்றாவது புதுத் துணி
"ஏழையின்
கைப்பிடி அளவு கனவு"

சொந்தமாக ஒரு வீடு
கடனில்லா நாட்கள்
"நடுத்தர வர்க்கத்தின்
கைப்பிடி அளவு கனவு"

குடும்ப பாரம் மொத்தமும் சுமந்து
ஒற்றை ஆளாய்
பிள்ளைகள் அத்தனையும்
அரும்பாடுபட்டு ஆளாக்க
"கைம்பெண்ணின்
கைப்பிடி அளவு கனவு"

பல துன்பம் எதிர்கொண்டு
எதிலும் துவளாமல்
தமக்காக வாழ்ந்த தாய் தந்தைக்கு
எது செய்தேனும் மகிழ்ச்சி தர
"பிள்ளைகளின்
கைப்பிடி அளவு கனவு"

கடல் கடந்து சென்ற மாமன்
கைப் பிடிக்க வருவான் என
காத்திருக்கும்
"கன்னிப் பெண்ணின்
கைப்பிடி அளவு கனவு"

கல்வியே கனவாய்ப் போன
குடும்பத்தில்

முதல் பட்டதாரி ஆகி விட
"இளைஞரின்
கைப்பிடி அளவு கனவு"
வியர்வையே இரத்தமாக
நாள்தோறும் உழைத்து
தானும் ஒரு
முதலாளி ஆகி விட
"தொழிலாளியின்
கைப்பிடி அளவு கனவு"

தொய்ந்து போன கலையை
மீண்டும் மீட்டெடுத்து
உலகெங்கும் பறை சாற்றிட
ஓடி ஓடி முயன்று கொண்டிருக்கும்
"ஒவ்வொரு கலைஞனின்
கைப்பிடி அளவு கனவு"

முழு ஆற்றல் கொண்டு
திறம்பட எதிரணியை எப்பொழுதும் வீழ்த்தி
நாட்டிற்கு பெருமை சேர்க்க
"ஒவ்வொரு விளையாட்டு வீரனின்
கைப்பிடி அளவு கனவு"

உயிர் பணயம் வைத்து
எல்லை காக்கும் போர் வீரன்
தன் குழந்தை முகம் கண்டு
ஆனந்தம் கொள்ள
கைப்பிடி அளவு கனவு

தன் வாழ்வை அர்ப்பணித்து
ஓயாமல் உழைத்து
மண்ணை வளமாக்கி பெருமை சேர்த்து
உலகமே பசியின்றி மகிழ
விவசாயம் செழித்து
வரும் தலைமுறை அதை உணர்ந்து
செயல்பட
"தன்னலமற்ற விவசாயியின்
கைப்பிடி அளவு கனவு"

இன்று நமக்கு இருக்கும்
சுதந்திரம்
"தேச தலைவர்களின்
கைப்பிடி அளவு கனவு"

வளம் கொழிக்கும் நம்
தாய்நாட்டை
வல்லரசாக மாற்றி விட
"ஒவ்வொரு இந்தியரின்
கைப்பிடி அளவு கனவு"
தமிழ் தம் சிறப்பு
தமிழ் அதன் மாண்பு
தமிழ் தழைத்தோங்கி
மொழியின் பெருமை
வையகம் முழுவதும்
மகத்துவம் பெற்றிட
"தமிழரின்
கைப்பிடி அளவு கனவு"

சாதி வேற்றுமை இல்லா
மூட நம்பிக்கை இல்லா
தீண்டாமை இல்லா
சமூகம்
"என்னுடைய
நம்முடைய
கைப்பிடி அளவு கனவு"

வரலாற்றிலும்
வாழ்விலும்
சாதனைகள்
இலட்சியங்கள்
உயரங்கள்
வெற்றிகள்
என்று அனைத்தும் தொடங்கியது
கைப்பிடி அளவு கனவில்..

கனவு காணுங்கள்
கனவு மெய்ப்பட
உத்வேகத்துடன் உழையுங்கள்
கைப்பிடி அளவு கனவு
கடல் அளவு வெற்றியை
நமக்கு உரித்தாக்கும்..
கனவே நிஜமாக..!
நன்றி!

TAGDV Executive Committee 2022-2023 – A Snapshot

Events and Activities

Pongal Kondattam Jan 30 2022

Virtual event with 1700+ views on Youtube
Drawing, Speech and Fancy Dress competitions
Interactive sessions with Dr. Pal Manickam and Erode Mahesh

Thirukkural/Thamizh Theni - March 26, 2022

First In-Person event after COVID with 154 registrations.

Chithirai Puthandu - May 14 2022

Grand Book Fair completely run by volunteers
Call for a GB meeting
Super Dancer Competitions
Pattimandram with Kavignar Nandalala

TVA Exams - May 21 2022

Vaanga Pesalam - Sep 24 2022

Free literary event live streamed focused on "Ponniyin Selvan"
Enthusiastic participation from Members

Informative Financial Webinar on Oct 08 2022

Holiday Event - Dec 03 2022

Madras Melodies Musical event

General Body Meeting - Dec 10 2022

Thai Pongal Thiruvizha - Jan 29 2023

Adhavan's Konjam Nadinga Boss
Jodi Porutham
Jodi #1 Couples Dance, Kolam, Pot Painting, Fancy Dress,
Drawing competitions
Mulaipari

Thirukkural/Thamizh Theni - March 25, 2023

Tamil New Year - April 29 2023

Mega Super Dancer Dance Competitions with 23 teams and
150+ participants
Voting on the Bylaw Amendment
Grand Fusion Concert by Kalaimaamani Rajhesh Vaidhya

Deepavali Holiday Event - Nov 04 2023

First Online Elections for Administrative Bodies 2023
General Body Meeting
Comedy Show by BLDG 18 Comedy Club

Talent Show - Dec 16 2023

Free Event for Members
30+ group registrations

Key Accomplishments

- General Body Meetings on May 14 2022, Dec 10 2022 and Nov 04 2023
- Special GB Meeting and voting on Bylaw amendment on April 29 2023
- Bylaws Amended on Nov 04 2023
- Extensive Transition Documents Collected for the Incoming EC Team
- First ever Online/Virtual Elections for Administrative Bodies
- Emphasis on Transparency and Accountability
- Transparent Volunteer registration and Increased participation.
- Unprecedented interest and participation from Youth Volunteers
- 2023 Tamil Calendar for all members
- 2024 Sangamam Magazine (In Print)
- 2024 Tamil Calendar for all members (In Print)

Membership Status

As of Dec 31 2023, TAGDV has :

Life Members - 320

Annual Members - 1037

Total members - 1357

கவிதைத்தொகுப்பு

நீ என்
இதய தடாகத்தில்
பூத்த
தாமரையோ !

மண்ணிலே
எனை பார்க்க
வந்த
தாரகையோ !

என் மனதை
மயக்க வந்த
எழில்
ஓவியமோ !

என் கண்களை
கொள்ளையடித்த
வந்த
மின்மினியோ !

என் காதில்
நித்தம் நித்தம்
பாடும்
பூங்குயிலோ !

என் உள்ளத்தை
ரசித்த
காதற்
காவியமோ !

என் வரவை
கண்டு
ஆடும்
மயிலினமோ !

மனதால்
என்னை
வாசிக்கும்
இதய வீணையோ !

இல்லை
என் உடலில்
உறையும்
உயிரோ !

--கோவிந்தசாமி

பூக்களின் வாசத்தில்
மயங்கி கிடந்திடுவேன் - நான்

அன்றலர்ந்த
மொட்டுக்களை
எண்ணி கொண்டிருப்பாய் - நீ

ரோஜாவிடும் பால்மனத்தை
முகர்ந்து களித்திருப்பேன் - நான்

கிள்ளி அழவைத்து
ரசித்திருப்பாய் - நீ

கடல்தனில் கால் நனைத்து
நெடுநேரம் நின்றுருப்பேன் - நான்

மணலில்லா சாலைதனிலிருந்து
எனை அழைத்து கொண்டிருப்பாய்

உன் கைவிரல்
கதகதப்பில் குளிரை
மறந்திட காத்திருப்பேன்

போதை தந்த மதமதப்பில்
போர்வைக்குள் முடங்கிடவாய் - நீ

எண்ணி எண்ணி பார்க்கையில்
நமக்குள் ஏது பொருத்தம் ?

பதிலாய் வந்து நிற்கும்
ஜாதக பொருத்தம்

ஏ மேகமே
நீ மட்டும்
எப்படி கடலின்
உப்பு நீரை
உட்கொண்டு
மண்ணுலகிற்கு
மழை நீராகவும்
மலைகளின் மேல்
பனிப் போர்வையாகவும்
மாற்றுகிறாய் !

- ஜெயந்தி வெங்கடேசன்

பிரசவம்

- உதயராஜன் அங்கப்பன்

ஓவியம் வரைந்த எனக்கு
வண்ணம் தீட்ட தெரியாது

தெரிந்து கொள்ள முயன்றாலும்
என்னால் முடியாது

வண்ணம் தீட்ட வாரிக்கொண்டாய்
என் ஓவியத்தை

பல நூறு வண்ணங்களை
எண்ணங்களாய் உஹ்றினாய்
என் ஓவியத்தினுள்

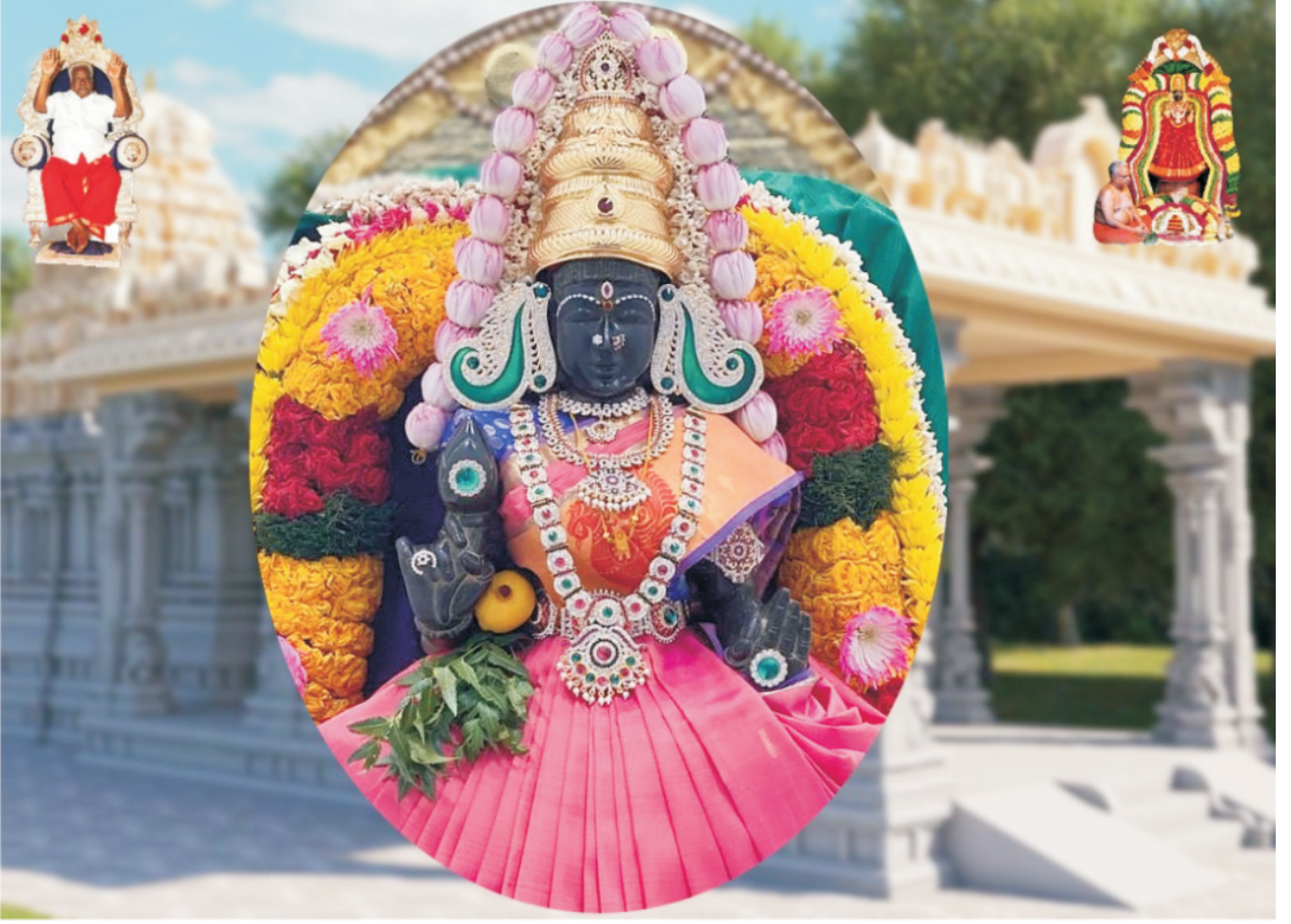
என் ஓவியம் உயிர் பெற
நீர் கலக்காமல் உஹ்றினாய்
உன் உதிரத்தை

உயிர் பெற்ற ஓவியத்தை காண
என் கண்களுக்கு கட்டுப்பாடு

நீ மட்டுமில்லை
நானும் பிரசவிக் கிறேன்

வண்ணம் தீட்டிய
என் ஓவியத்தை காணும் போது !!!!!

Adhiparasakthi Sakthi Peetam

ஆதிபராசக்தி சக்தி பீடம் மற்றும் ஆன்மீக மையம்
“பக்தி தொண்டு தானம் தியானம்” ஆகிய அஸ்த்திவார கோட்பாடுகளில்
‘ஒரே தாய் ஒரே குலம்’ என இயங்கும் மதசார்பற்ற வழிபாட்டு ஸ்தலம்

1459 Conestoga Rd, Chester Springs, PA 19425

Established and administered by ACMEC Of NA, Inc a 501-c non-profit religious organization.

முழுதும் தமிழ் மந்திரங்கள் ஒலிக்க அனைத்து வயது பெண்களும் பூஜை செய்யும் தன்னார்வலர் ஆன்மீக தொண்டு இயக்கம்.

அனைவரும் வருக! அன்னை ஆதிபராசக்தி அருள் பெறுக

Mellisai Aaradhanai 2023

9th Annual Musical Tribute to Mellisai Mannar M.S. Viswanathan

- Mani Lakshminarayanan

Manayangath Subramanian Viswanathan (24 June 1928–14 July 2015), also known as MSV to most Tamil film music fans, was an Indian music composer, singer and actor who predominantly worked in Tamil film industry. Popularly known as Mellisai Mannar (King of Melody), he composed songs for more than 800 Indian films and various albums across languages primarily in Tamil, Malayalam and Telugu films. MSV collaborated with composer and violinist T. K. Ramamoorthy (popularly known as TKR) from 1950s to 1965 in almost 100 films. This period is still considered to be the golden period in Tamil film music history! MSV has also acted and sung in a few Tamil films. The late chief minister of Tamil Nadu J Jayalalithaa conferred the “Thirai Isai Chakravarthy” title on him in August 2012 and presented MSV with 60 gold coins and a new car. (Wiki)

MSV's life was a long musical journey that was filled with immortal and mind-boggling musical compositions which were not widely appreciated back then. . How MSV overcame many obstacles in his musical career starting from a small village in South India to becoming a great film music composer has attracted millions of hardcore music fans (like me), who still enjoy, cherish and spread his extraordinary music 8 years past his death even today!. MSV's unparalleled work has an everlasting impact on music lovers for three generations and is still alive.

A friend of mine, Mr. NYM Murali (Ashok Nagar) who is also a hardcore die-hard MSV devotee, envisioned an annual celebration of some sort back in 2015, This manifested into Mellisai Aaradhanai, a day of celebration of MSV music. Murali wanted to model this celebration after Thyagaraja Aaradhana that is held all over the world annually (Ref: Cleveland Thyagaraja Festival that is held in the month of April every year) along with music and food. Besides celebrating MSV music, he wanted to bring in the next generation of musicians and music lovers and encourage them to participate in the ceremony. His intention was to pass on MSV's legacy to the next

generation so that they could carry the mantle and continue the tradition. Murali spoke to MSV in 2015 and got his concurrence to start this tradition.

On July 9, 2023, Murali and other MSV enthusiasts celebrated the ninth anniversary of Mellisai Aaradhanai in Chennai. As a hardcore fan of MSV music, I went to Chennai specifically to participate in this celebration. The function was held at Sir Pitty Thyagaraya Hall, GN Chetty Road, T. Nagar and was a free concert. The orchestra consisted of friends and several professional players who have played for MSV, Ilayaraja and others. Orchestra consisted of: Keyboards: Murali, Lakshmi (Murali's prodigal daughter), Saikumar; Guitar: Siva, Prem, Balaji; Flute: Raghu; Rhythm section: Mohan, David on table, Babu on bangos and triple congo, Pazhani on pad, Venkat Sridhar on special effects, Ramki on dholak. The group of singers included family and friends who offered their support. The highlight was watching the younger generation that included Shruthi, Pooja, Lakshmi, Oviya and Pooja, who were true MSV fans (and familiar with old songs), on stage singing some of the iconic songs from the 60's including **paal vannam paruvam kanden** from the movie **Paasam**, **chithira poovizhi vasalile** from the **Idhayathil Nee**, a classic P Suseela and LR Easwari duet and several others lovely MSV compositions. The orchestra and the singers had several practice sessions for months with a final dry run on the eve of Mellisai Aaradhanai, July 8 at a professional recording studio in Ashok Nagar. I was fortunate to be able to attend the all-day dry run the day before the big celebration.

Mrs Madhu Ashok (daughter of MSV) and Mrs. Lalitha Sabapathy (daughter of Kavingar Kothamangalam Subbu) graced the occasion as Guests of Honor and joined Mrs. Malathy Murali, Vasantha Ramki and Lalitha Saikumar in the traditional lighting of an oil lamp prior to the ceremony. Some of us also had a chance to offer flowers to the portrait of MSV during the lighting of the lamp a standard practice in the Aaradhanai,

The ceremony started with a welcoming address by Venkat Sridhar followed by an introduction and a beautiful kavidhai by Poet Bhanumathy Krishnakumar. Mr. Murali Nair was the MC and provided informative introductions to all the songs.

The concert started with the mega MGR hit, **ninaithadhai nadathiye mudipavan naan** from the movie **Nam Naadu** (1969), a chartbuster by TMS and LR Easwari. Totally, the team sang 35 songs. In addition to these mega hits, the orchestra showed their magic in recreating the background music (BGM) that captured fans imagination in an ice-skating scene from the MGR hit **Anbe Vaa** (1966). In addition, a nine-year-old Darshan, played the song **adho andha paravai pola** from the mega hit MGR movie **Aayirathil Oruvan** (1965) on keyboard that received a standing ovation from the audience that totaled almost 200 fans. Another notable rendition was by the young Oviya and Srinidhi in their rendition of **chithira poovizhi vasalile** from the movie **Idhayathil Nee** (1963), a classic by P Suseela and LR Easwari. The singers Chellam and Sujatha sang the oldest song in the list, **azhaghe amudhe arrive uyire** from the movie **Raja Malayasimhan** (1959), a beautiful melody by PB Srinivas and P Suseela. The concert ended around 8 pm and it took about 4 hours. I was given a special award as a Global Fan of MSV (probably because I was the only one who came from USA to attend this function primarily) by Mrs. Madhu. Finally, we had a group picture taken followed by Venkat Sridhar's "thank you" note and a sumptuous dinner for all the guests in a true Thyagaraya festival style.

While people questioned the non-receipt of a government award, Mellisai Mannar used to say, "no need for President's award, people's award is enough". Although the Indian government failed to recognize MSV's timeless contribution to Tamil music, the fans never failed to show their affection and love to one of the greatest music composers of all times. I am happy that Mellisai Mannar's faith in his loving fans proved RIGHT as his faith in the success of innumerable immortal melodies. His fans know that not only MSV's compositions are immortal, but also our love and dedication for him and his music. With that final thought, I left the ceremony and happily started planning for next year's celebration.

PS: Mr. Murali administers a WhatsApp chat group named Vintage Visu which I recently became a member of. This group is very active and has in-depth discussions of MSV's songs. How did I get into this WhatsApp group Vintage Visu? About 4 months back, I was listening to one of my favorite MSV songs, **oru naal iravil kann urakam pidikka villai** from the movie **Panathottam** (1963), a heart-warming P Suseela melody. My wife Radha and I listen to this song several times a day. On that day, I wanted to talk to someone about this song. Most of my friends and family know me as a hardcore fan of MSV music, but no one shares my enthusiasm in endlessly discussing nuances of each of his songs. So, I was in pursuit of a different avenue where I could find equally passionate MSV fans as me who wanted to engage in such discussion. I contacted Ramki who was one of the moderators of an online website, **msvtimes.com**. I contacted Ramki and left a voicemail saying "Hello Ramki, this is Mani. You don't know me; I am a huge fan of MSV, and I wanted to talk to you about a song". Then I had to dial into a meeting at work. During this time, Ramki had left a message for me which I did not see. So, I called him again after the meeting, introduced myself and asked him whether he got my message. He curiously asked me "what song?". I said "**orunaal iravil**". Then he said, "Mr Mani, I left a voice mail message for you. Did you hear it". I said "no". He said, "please hear it and call me back". What a coincidence! Ramki, in his voice mail, mentioned the same song without knowing what song I was referring to! Hard to believe the coincidence! The only thing I could conclude was "that was the magic of MSV music". Ramki then introduced me to this WhatsApp group Vintage Visu and that's where I met Murali and others. So, I have known them only for three months, but MSV music attracted me to attend Mellisai Aaradhanai this year.

தீரைய்பட பாடல்களில் சங்க இலக்கியம்

- லீனா பரமானந்தம்

நம் அன்றாட வாழ்க்கையில் பின்னிப்பிணைந்த விசயங்கள் பல. வாழ்வியலின் பல அம்சங்களை இன்னிக்கு கலைகளில் வாயிலாக வெளிப்படுத்தப்படுகிற அளவை விட இன்னும் அதிகமாவே சங்க காலத்தில் வெளிப்படுத்தி இருக்காங்க. அன்பு, காதல் போன்ற அகம் சார்ந்த படைப்புகளை அகநானூறு-ன்னும் வீரம், அறம் ஈகை போன்றவற்றை புறநானூறுகளும் வகைப்படுத்தி இருப்பது எல்லாருக்கும் தெரிஞ்சது தான். மரத்த சுத்தி ருயட் பாடுறதுலயும், அம்மா அப்பாவுக்கு தெரியாம பொண்ணுங்கள டாவடிக்கறதுலயும் இன்றைய தீரைய்பட பாடல்களுக்கெல்லாம் எல்லாம் முன்னோடியா இருக்கு நம்ம சங்ககாலத்து அகநானூறு பாடல்கள். அவ்ளோ கன்டென்ட் கொடுத்திருக்காங்க நம்ம முன்னோர்கள். கேக்கவே சுவாரசியமா இருக்கில்ல?

சில தீரைய்பட பாடல்களில் அகநானூறு பாடல் வரிகளை அப்படியே மாற்றங்கள் ஏதும் இல்லாமயும் பயன்படுத்தி இருக்காங்க. நற்றிணையும் குறுந்தொகையும் அழகான மெட்டில் நாமும் பாட முடிஞ்சதுக்கு தீரைய்பட இசையமைப்பாளர்களுக்கும், பாடலாசிரியர்களுக்கும் கண்டிப்பா நன்றி சொல்லித்தான் ஆகணும்! இப்படியாக தீரைய்பட பாடல்களின் இடம்பெற்ற சங்ககாலத்து பாடல்களையும், சங்ககாலத்து பாடல்களை தழுவி எழுதப்பட்ட தீரைய்பட பாடல்களையும் பற்றிய ஒரு ஜாலியான தொகுப்பு தான் இது! வாங்க ஒரு இசைப்பயணம் போகலாம் :)

1. நறுமுகையே நறுமுகையே...

எல்லாருக்கும் நல்லா தெரிஞ்ச பாட்டு இது. இருவர் படத்துல இடம்பெற்ற ஒரு அழகான பாடல்.

இதுல ஒரு குறுந்தொகை பாடலை இரண்டாவது சரணத்துல மிக்ஸிங் பண்ணியிருப்பாங்க.

"யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்
யானும் நீயும் எவ்வழி யறிதும்
செம்புலப் பெயனீர் போல
அன்புடை நெஞ்சம் தாங்கலந் தனவே."

இந்த குறுந்தொகை பாடலோட பொருள் இது தான்.

என் அம்மாவும் உன் அம்மாவும்
யார் யாரோ

என் அப்பாவும் உன் அப்பாவும்
யார் யாரோ நானும் நீயும்

எப்படி ஒருவருக்கு ஒருவர் தெரிஞ்சவங்க ஆனோம்?

செம்மண் நிலத்தில் மழை பெய்யும் போது, நீரும் மண்ணும் சேந்து பிரிக்க முடியாத சகதியாகிறத போல நம்முடைய உள்ளங்களும் பிரிக்க முடியாத மாதிரி கலந்துடிச்சி.

இதே "செம்புல சேர்" இன்னொரு பாட்டிலையும் வருது.

"சில்லுன்னு ஒரு காதல்" படத்தில் வரும் 'முன்பே வா' பாட்டுல "நீரும் செம்புலச் சேரும் கலந்தது போலே கலந்தவர் நாம்" அப்படின்னு வரும்.

இதே செம்புல பொருள் குறிப்ப "ஒரு தங்க ரத்தத்தில் போன் மஞ்சள் நிலவு" பாட்டுலயும் வரும்.

அண்ணன் தங்கை பாசத்தை "செம்மண்ணிலே தண்ணீரை போல் உண்டான சொந்தம் இது" ன்னு பாடியிருப்பாங்க.

சூப்பர் - இல்ல?

2. அதே நறுமுகையே பாட்டுல புறநானூற்று பாடல் 112 - உடைய வரி ஒன்று மட்டும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கு.

"அற்றைத்திங்கள் அவ்வெண்ணிலவின்"

"அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண் ணிலவின்
எந்தையும் உடையேம் ; எம்குன்றும் பிறர்கொளார்
இற்றைத் திங்கள் இவ்வெண் ணிலவின்
வென்றெறி முரசின் வேந்தர்எம்
குன்றும் கொண்டார்யாம் எந்தையும் இலமே."

இது பாரி மகளிர் தன் தந்தையின் இறந்த பிறகு பாடிய பாடல். 'போன மாசம் பெளர்ணமி அன்னிக்கு' பாடுறதுக்கு புதிலா "அற்றைத்திங்கள் அவ்வெண்ணிலவின்" பயன்படுத்தி அசதிட்டாங்க!

3. அவள் வருவாளா..

நேருக்கு நேர் படத்துல 'அவள் வருவாளா' ன்னு சூர்யா உருகி உருகி பாடுவார். நடுவில் ஒருத்தர் வந்து

"ஏ கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும்,
பெண்ணில் இருக்கு அந்த பெண்ணில் இருக்கு" ன்னு பாடுவார்.

அது வேற எதுவுமில்ல - நம்ம திருக்குறள் தான்.

குறள் எண் : 1101

கண்டுகேட்டு உண்டுயிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்தொடி கண்ணே உள.

இந்த அழகான குறளுக்கு பொருள் -

கண்டும் கேட்டும் உண்டும் முகர்ந்தும் உற்றும் அறிகின்ற ஐந்து புலன்களாகிய இன்பங்களும் ஒளி பொருந்திய வளையல் அணிந்த இவளிடத்தில் உள்ளன. (மு.வ)

4. ஆசான் திருவள்ளுவர் காதல் மொழியில் கில்லாடி தான்.

எனக்கு ரொம்ப பிடித்த ஒரு பழைய பாடல் - வாழ்கை படகு படத்துல வரும் - "நேற்று வரை நீ யாரோ நான் யாரோ... " பாடல்.

அதுல முதல் சரணத்துல இந்த வரிகள் வரும்..

"உன்னை நான் பார்க்கும் போது மண்ணை நீ பார்க்கின்றாயே,
விண்ணை நான் பார்க்கும் போது என்னை நீ பார்க்கின்றாயே. "

இந்த வரிகள் திருக்குறள் எண் 1094 - ஐ தழுவி எழுதப்பட்டது தான்.

"யான்நோக்கும் காலை நிலன்னோக்கும் நோக்காக்கால்
தான்நோக்கி மெல்ல நகும்"

பொருள் : யான் நோக்கும் போது அவள் நிலத்தை நோக்குவாள், யான் நோக்காத போது அவள் என்னை நோக்கி மெல்லத் தனக்குள் மகிழ்வாள். (மு.வ)

5. உங்கள் 60 ஸ் /70 ஸ் க்கு கூட்டிட்டு போயிட்டதனால் இன்னும் கொஞ்சம் பெரிய ரவுண்ட் அங்கேயே சுத்திட்டு வந்துடலாம்.

"பார்வை ஒன்றே போதுமே, பல்லாயிரம் சொல் வேண்டுமா?" என்ற மனச சில்லுன்னு கவ்வற ஒரு பாடல். அதே வள்ளுவர், அதே கண்ணதாசன் காம்போ தான்.

"கண்ணொடு கண்இணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள் என்ன பயனும் இல்." இது திருக்குறள் எண் 1100.

இந்த குறளுக்கு பொருள்

கண்களோடு கண்கள் நோக்காமல் ஒத்திருந்து அன்பு செய்யுமானால் வாய்ச் சொற்கள் என்ன பயனும் இல்லாமற் போகின்றன.(மு.வ)

இப்படியே போனா இது இன்பத்துப்பால் ஆராய்ச்சியா மாறிடும். அதனால் கூயமந் நுளைநசளடை!

6. "மடி மீது தலை வைத்து" பாட்டுல

"வாயின் சிவப்பு விழியிலே, மலர்க்கண் வெளுப்பு இதழிலே" என்ற வரி இருக்கும்.

இது ஒரு கலிங்கத்து பரணி பாடல்.

"வாயின் சிவப்பை விழிவாங்க மலர்க்கண் வெளுப்பை வாய்வாங்கத்"

இந்த பாடலுக்கு பொருள் இங்க வேண்டாம், விவகாரம். Google நோக்குங்கால், விடையறியும்!

7. சரி கொஞ்சம் 80ஸ் க்கு வரலாம்.

இன்னொரு அழகான குறுந்தொகை பாடல் 'மெல்ல திறந்தது கதவு' படப்படல் ஒன்றில் பயன்படுத்தி இருக்கார் கங்கை அமரன்.

குறுந்தொகை பாடல்:

நள்ளென் றன்றே யாமம் சொல்லவிந் தினிதடங் கினரே மாக்கள் முனிவின்று நனந்தலை உலகமும் துஞ்சம் ஓர்யான் மன்ற துஞ்சா தேனே

இதுக்கு பொருள் தானே கேக்கறீங்க ? 'ஊர்ல இருக்கிற எல்லாரும் தூங்கிறாங்க, எனக்கு மட்டும் தூக்கம் வரலையே' ன்னு தலைவி பாடுறாங்க. கரெக்ட்.

"ஊருசனம் தூங்கிருச்ச...பாவிமனம் தூங்கலியே..." தான்!!!

8. காற்று வெளியிடை படத்தில்

"கருங்கால் வேங்கை வீயுகு துறுகல் இரும்புலிக் குருளையிற் றோன்றுங் காட்டிடை எல்லி வருநர் களவிற்கு நல்லை யல்லை நெடுவெண் ணிலவே"

என்ற குறுந்தொகை பாடலில் வரும் "நல்லை அல்லை" என்ற ஒரு குறிப்பிட வரியை மட்டும் இதமான இசையோட பயன்படுத்தியிருக்காங்க.

9. "தீண்டாய் மெய் தீண்டாய்.." என்ற பாட்டு தொடங்குவதே ஒரு குறுந்தொகை பாடலில் தான்..

கன்றும் உண்ணாது கலத்தினும் படாது நல் ஆன் தீம் பால் நிலத்து உக்கா அங்கு எனக்கும் ஆகாது என் ஐக்கும் உதவாது பசலை உணீஇயர் வேண்டும் தீதலை அல்குல் என் மாமைக் கவினே

10. "ஊதா கலர் ரிப்பன் உனக்கு யாரு அப்பன்..." இந்த பாட்டும் ஒரு நற்றிணை பாடலை தழுவினது தான். நம்ப முடியல இல்ல?!

அல்கு படர் உழந்த அரி மதர் மழைக்கண், பல் பூம் பகைத் தழை நுடங்கும் அல்குல், திரு மணி புரையும் மேனி மடவோள் யார் மகள்கொல்? இவள் தந்தை வாழியர்! துயரம் உறீஇயினள் எம்மே: அகல்வயல் அரிவனர் அரிந்தும் தருவனர்ப் பெற்றுத் தண் சேறு தாஅய், மதனுடை நோன் தா கண் போல் நெய்தல் போர்வில் பூக்கும் தீண் தேர்ப் பொறையன் தொண்டி- தன் திறம் பெறுக, இவள் ஈன்ற தாயே!

இது ஒரு சின்ன தொகுப்புதானாங்க. இந்த தலைப்புல ஒரு நூலே எழுதலாம் போல.

கடைசியா, இந்த பாட்டு கேட்டிருப்பீங்க -

11. ஆலயமணி படத்துல "தூக்கம் உன் கண்களை தழுவட்டுமே..அமைதி உன் நெஞ்சில் நிறையட்டுமே" ன்னு ஒரு அழகான பாட்டு உண்டு.

அது எந்த புலவர் எழுதினதுன்னு கேக்கறீங்களா ? அவர் பெயர் ஷேக்ஸ்பியர் புலவர். ரோமியோ தலைவனின் வசனம் தான் இது!

"Sleep dwell upon thine eyes, peace in thy breast! Would I were sleep and peace, so sweet to rest!"

Oops! எஸ்கேப்!!!

THONDAMUTHUR FARMHOUSE SITES

Near Esha Yoga Center
Coimbatore, Tamilnadu

For Sale by Owner
Farmhouse Sites in Coimbatore (near Esha Yoga Center), Tamilnadu. Scan this QR code and view the site pictures. →

Contact:
detroitseivam@yahoo.com
Land line: 248 250 7366
WhatsApp: Scan QR →

<p>Thondamuthur Farmhouse Sites Near Esha Yoga Center Coimbatore, Tamilnadu</p> <p>3 sites Sale by owner</p> <p>Area: 32 cents (75'x177') 34 cents (75'x200') 27 cents (67'x175')</p>	 <p>Main Entrance</p>		<p>Places of Educational Interest</p> <p>Karunya University Chinmaya International Residential School Delhi Public School Isha Home School Ranganathan Engineering College Coimbatore Institute of Engineering and Technology Coimbatore Institute of Management Sri Ramalinga Sowdambigai College of Science and Commerce Bharathiar University Anna University Regional Campus</p>	 <p>Clouds resting mountains</p>	
<p>Highlights/Possibilities</p> <p>Fenced 40' and 30' roads Family and friends weekend stay Holiday vacation place Weekend Rental Peaceful/BEST retirement place Abundant mountain cool breeze No noise and No smoke place Surrounded with Natural Beauty Worthy Investment for Future</p>					
<p>Places of Tourist Interest</p> <p>Isha Yoga – Dhynalinga Isha Yoga - Adiyogi Perur Patteswarar Temple Vaideki waterfalls Kovai Kuttralam Waterfalls Maruthamalai Temple Vellingiri Temple Siruvani Dam</p>				 <p>Resort House is coming up</p>	 <p>New Resort House is built by a site owner</p>
 <p>Security Shelter</p>				 <p>Security shelter at night</p>	
<p>Contact: detroitseivam@yahoo.com Land line: 248 250 7366 WhatsApp: Scan QR →</p> 	<p>To respect your time and efforts, a REFERRAL reward is available. Joint buyers can explore to build rental resort houses or other opportunities.</p>	<p>Why is Coimbatore BEST? Comfortable 365 days soothing weather, domestic/international Airport, multi-specialty and ayurvedic hospitals, lots of connecting trains, safe, economic and respected people.</p>			

சங்ககாலச் சமூகம் பற்றிய கருத்தாடல்கள்

- Dr. Bharathi Sankaravelu

சங்ககாலச் சமூகம் ஒரு திணைச்சமூகம் என்பதைப் பலரும் கட்டிக்காட்டியுள்ளனர். ஆனால், இத்திணைச்சமூகம் பற்றி விவாதிக்கிற பலரும் இதை இனக்குழு அடிப்படையிலிருந்து மாறாத ஒரு சிறு சமூகமாகவே கருதுகின்றனர். அதாவது, ஒருபுறத்தில் பெரிய நகரங்களும் வளர்ந்த வணிகமும் உருப்பெற்றுவிட்டபோதிலும் இச்சமூகம் அடிப்படையில் அரசுச் சமூகமாய் உருப்பெறாத இனக்குழுச் சமூகமாகவே இருந்தது என்கின்றனர். ஒரு சமனற்ற வளர்ச்சி ஒருபுறம் பெருவணிகத்தையும் நகரமயமாதலையும் சாத்தியப்படுத்தியபோதிலும், மறுபுறம் இச்சமூகம் மரபார்ந்த இனக்குழுத் தன்மையிலிருந்து பெருமளவில் மாறுபடவில்லை என்கின்றனர்.

அண்மைக்காலத்துத் தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகளும், அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட புதிய கோட்பாட்டு அணுகுமுறைகளும் மேற்படி பார்வையை கேள்விக்குள்ளாக்கியுள்ளன.

Trade, Ideology and Urbanization: South India, 300 BC to AD 1300 என்னும் நூலை எழுதிய ஆர். சம்பகலட்சுமி, தன் நூலில், தமிழகத்தில் தொடக்க வரலாற்றுக்கால நகரமயமாதல் என்பது உள்ளிருந்து தோன்றிய ஓர் நிகழ்முறை அல்ல என்கிறார். வளர்ச்சி பெற்ற வணிகமும், அதை முறைப்படுத்த அரசுச் சமூகமும் இல்லாத சூழலில் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட நகரமயமாதல் முழுக்க முழுக்கக் கூல்வழி வணிகத்தால், அதாவது ஒரு புரத்தானந்தலால் ஏற்பட்ட “திமர் ஆவேசநிலை” (mystically sudden impulse) என்கிறார்.

ஆனால் நமக்குக் கிடைக்கின்ற தொல்லியல் சான்றுகளைப் பார்க்கிறபோதும், சங்க இலக்கியங்களைப் பரிசீலிக்கிறபோதும், பண்டைத் தமிழகத்து நகர உருவாக்கமானது திடீரெனத் தோன்றித் திடீரென மறைந்த ஆவேசநிலையாகப் படவில்லை. பரம்பலாயாக வளர்ந்து திரட்சியெழுக வணிகத்தையும், அதற்குப் பின்புலமாக இருக்கும் அரசுச் சமூகத்தையும் நாம் சங்கநூல்களிலும், சங்ககாலத்துத் தொல்லியல் சான்றுகளிலும் காண்கிறோம்.

சங்ககாலத்தில் அரசு, வணிகம் மற்றும் நகரமயமாதல் பற்றிய மேற்படி விவாதம் ஒரு முக்கியமான பிரச்சினைப்பாட்டை எழுப்புகிறது. அதாவது, சங்ககாலத்தில் உள்ள வணிகம், தரைவழி வணிகம் மட்டுமின்றி வயல்நாட்டு வணிகமும் பெரிய அளவில் வளர்ந்திருந்ததென்றால் அதற்கு அடிப்படையாக அமைந்திருந்த பொருளுற்பத்தி எவ்வாறு இருந்தது? பிழைப்புக்கான உற்பத்தியிலிருந்து பரிவர்த்தனைக்கான உற்பத்தியாக உற்பத்தி மாறியபோது சமூகத்தில் என்ன மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன? வேலைப்பிரிவினையின் அடிப்படையில் எந்தெந்த தொழில்களும் தொழில்நுட்பங்களும் தோன்றின? தொழிலிலும் தொழில்நுட்பத்திலும் சிறப்புத் தேர்ச்சியும் (specialization) சிக்கலான தன்மையும் (complexity) ஏற்பட ஏற்படச் சமூகத்தில் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூகப் பிரிவுகள் தோன்றி, அச்சமூகம் எவ்வாறு வேற்றுமையாக்கம் (social differentiation) பெற்றது? இந்நிகழ்முறையின் புதிய கருத்துகளும் தேவைகளும் முறைமைகளும் தோன்றுவதற்கு ஏதாவது அமைந்த உள்ளூர்க்காரணிகள் வை? வெளியிலிருந்து வந்த தூண்டிதல்கள் வை? இக்கேள்விகளுக்கு விடை கண்டாலொழிய மேற்படி விடயம் விவாத அளவிலேயே நிற்கும்.

இவ்வாய்வு இவ்விடயத்தில் ஓர் ஆக்கப்பூர்வமான தலைப்பிடை நிகழ்த்த முனைகிறது. முதலாவதாக, சம்பகலட்சுமி தன் நூலில் தொழில்களில் சிறப்புத்தேர்ச்சி என்பது சங்ககாலத்தில் மிக ஆரம்ப நிலையிலேயே இருந்தது என்கிறார். தொழில் புரிவோர் அல்லது கைவினைஞர்களின் சங்கங்கள் (craft or artisan guilds) வரையும் காண்படவில்லை என்றும், அதுபோல வணிகச் சங்கங்களும் (merchant guilds) பரவலாக இருந்ததற்கு ஆதாரமில்லை என்றும் கூறுகிறார். திருவெள்ளை நகரம் குறித்த மாங்குளம் கல்வெட்டு, வணிகச்சாத்தியப் பற்றிப் பேசும் குறந்தொகை 390 அகநானூறு 89, மாசாத்தவாணைப் பற்றிய சிலப்பதிகார குறிப்பு ஆகியவற்றை எடுத்துக்காட்டியிருக்கும் அவர் இம்முடிவிற்கே வருகிறார். மேலும், “காவீதி” என்பது வணிகச் சங்கத்தின் தலைவன் பெயராக இருக்கலாம் என்கிற சிவதத்தப்பியின் கருத்தையும் மறுக்கிறார் (2006: 32).

சொல்லப்போனால், சங்ககால வணிகத்தில் பரிவர்த்தனையை முறைப்படுத்தச் சந்தைப் பொருளாதாரமொன்று முறையாக உருவாகியிருக்கவில்லை என்று வாதிடுகிற அவர், அயல்நாட்டு வணிகம் உள்நாட்டு மக்களின் அன்றாட வாழ்வேளும் தேவைகளோடும் தொடர்புற்றதாகவே இருந்தது என்கிறார் (மேலது: 30). மருத, நெய்தல் திணைகளிலேயே வணிகத்தின் காரணமாகப் பல்வேறான தொழில்களும் புதிய மற்றும் சிக்கலான வேலைப்பிரிவினையும் உருவாயின என்கிற சம்பகலட்சுமி, சமூக வேற்றுமையாக்கமும் நகர வளர்ச்சியும் மெதுவாகவே நடந்தேறின என்றும், தக்காண-ஆந்திரப் பகுதிகளே போல் இங்கு அவை நிறுவன வடிவங்களும் உறவுகளுமான இறுகிய வலைப்பின்லைகளைக் கொண்ட அமைப்பாக உருப்பெறவில்லை என்றும் வாதிடுகிறார் (மேலது: 33).

உலோகத் தொழில், நெசவு, உப்பு உற்பத்தி ஆகியவற்றில் தனித்தேர்ச்சி பெற்றோர் உருவாகியிருந்தபோதிலும் அவர்கள் ரத்த உறவுகளைச் சார்ந்த வலைப்பின்லை ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட கூட்டுறவு அமைப்பு ஒன்றின் செயல்பாட்டாளர்களே என்கிறார் (மேலது: 97).

இத்தகையதொரு சமூகத்தில் பரிவர்த்தனையும் பகிர்வும் ரத்த உறவின் அடிப்படையிலும் தனிநபர்களுக்கிடையிலான உறவின் அடிப்படையிலும் நிகழ்ந்தன. ஒரு முறைப்படுத்தப்பட்ட சந்தை அமைப்பு வளர்ச்சி பெற்றிருக்கவில்லை (மேலது: 102). அதனால், உற்பத்தியெய்யப்பட்ட பொருள்கள் என்பவை ஒருசில சந்தை மையங்களையே சார்ந்திருந்தன. இம்மையங்கள் பசார், மதுரை, வஞ்சி போன்ற பெருநகரங்களோடு தொடர்பு கொண்டன. பெரும்பாலான குறிஞ்சி, முல்லைப் பகுதிகளும் சில மருதப்பகுதிகளும்கூட இப்பரிவர்த்தனை அமைப்பினில் இணைந்திருக்கவில்லை என்கிறார் (மேலது: 103).

சம்பகலட்சுமியின் இப்பார்வையைத் தெற்றெனப் புலப்படுத்துகிறது பின்வரும் மேற்கோள்: “பிழைப்புக்கான பணங்களை வாங்குவதையோ, நிலம் மற்றும் உழைப்பு மூலாதாரங்களை ஒதுக்கீடுசெய்வதையோ நினைபிக்கும் சந்தைப் பொருளாதார நியதியொன்று தொடங்கில் வழக்கில் இருந்ததாய்த் தெரியவில்லை. எனவே, இச்சந்தை மையங்களின் இயல்பை எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது? ஒருவேளை அவை “விளிம்புநிலைச் சந்தை”களாக இருந்திருக்கலாமோ? மேலே கட்டிக்காட்டியதுபோல் வட்டாரங்களுக்கிடையிலான மற்றும் உள்நாட்டு பரிவர்த்தனை பிழைப்புச் சார்ந்ததாக இருந்திருப்பின், பண்டங்களின் பரிவர்த்தனையை நிர்ணயித்தது நிகர்நிலையே தவிர விலை அல்ல, அதாவது, குறிக்கத்தக்க அளவில் பதிலீடு செய்யத்தக்க பண்டங்களே எனில், உள்நாட்டு மற்றும் அயல்நாட்டுப் பரிவர்த்தனை வடிவங்களை இருவேறு தளங்களைக் குறிப்பனவாகக் கொள்ளவேண்டும். மேலும், இதன் பொருள் என்னவெனில், இக்காலகட்டத்து நகர நாகரிகத்தின் அடிப்படைக் காரணிகளில் ஒன்றான கூல்வழி வணிகத்தால் ஏற்பட்ட நகரமயமாதல் ஒரு “திமர் ஆவேசநிலை”யாக, அதாவது, நகரப் பரட்சியாக இருந்திருக்கலாம் என்பதாகும். வேறு சொற்களில் கூறுவதெனில், உற்பத்தி ஆதாரத்திற்குப் பொசிந்து செல்லும் நகர நாகரிகத்தின் உள்ளூர்த் வளர்ச்சிக்கு இரண்டு காரணிகளான சந்தை அமைப்பும் வரையறுக்கத்தக்க அநிகர அமைப்பும் தொடக்க வரலாற்றுக்காலத் தமிழகத்தில் இல்லவே இல்லை எனவே” (மேலது: 104).

மொத்தத்தில், கூல்வழி வணிகத்திலும்கூட பொன்னளும் மணியளும் செய்யப்பட்ட அணிகலன்களையும், பருத்தித் துணிகளையும் தவிர, உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்கள் வரையும் இடம்பெறவில்லை என்றும், பெரும்பாலும் மூலப்பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன என்றும் கூறுகிற சம்பகலட்சுமி, அதனால் பிழைப்புச் சார்ந்த உற்பத்தியிலிருந்து விலகிய சிறப்புத்தேர்ச்சியடைய தொழில்களும் தொழிலாளர்களும் பெரிய அளவில் வளர்ச்சியெறவில்லை என்ற முடிவிற்கு வருகிறார் (மேலது: 190).

ஆனால், சங்க இலக்கியச் சான்றுகளையும் தொல்லியல் சான்றுகளையும் நுணுகிப் பார்க்கிறபோது இதிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒரு காட்சியைக் காண்கிறோம். சங்க காலத்தில் உள்நாட்டு நுகர்வுக்கு என்றும், ஏற்றுமதிக்கு என்றும் பெரிய அளவில் பொருளுற்பத்தி நடைபெற்றது என்பதை மேற்படி சான்றுகள் திரும்பத்திரும்ப வலியுறுத்துகின்றன. இவ்வகைப் பொருளுற்பத்திக்கு அடிப்படையாக சிறப்புத் தேர்ச்சியடைய தொழில்களும் அவற்றை மேற்கொள்கிற தொழிலாளர்கள் அடக்கிய சமூகப் பிரிவுகளும் உருப்பெற்று ஒரு வளர்ந்த நிலையை எய்தியிருந்தமையை இச்சான்றுகள் காட்டுகின்றன. வேறு சொற்களில் கூறுவதெனில், தொழில்களும் பொருளுற்பத்தியும் ஒரு வளர்ந்த நிலையை எட்டியதால் சங்ககாலத் தமிழ்ச் சமூகம் பெரிய அளவிலான வேற்றுமையாக்கத்திற்கு உட்பட்டிருந்தது. தொழில்களும், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களை விற்பனை செய்யும் அங்காடிகள், வணிக மையங்களாக விளங்கிய நகரங்கள், தொழிலாளர்களுக்கும் வணிகர்களுக்கும் குடியிருப்புகள், வணிகச்சங்கங்களும் விளங்கிய சாத்திகள், உள்நாட்டு மற்றும் கூல்வழி வணிகத்திற்கான போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் ஆகிய பலவும் நன்கு வளர்ச்சி பெற்றிருந்ததை இச்சான்றுகள் குறிக்கின்றன. தொழில்களுக்கு அடிப்படையான தொழில்நுட்ப அறிவு மேலெங்கி இருந்ததையும் இவற்றில் காண்கிறோம்.

அதேபோன்று, பெரிய அளவிலான வணிகத்திற்கு அடிப்படையான பணப்புக்கமும் கணிசமான அளவில் வளர்ந்திருந்தது. சங்ககால அரச வம்சங்கள் பலவும் நாமயங்களை வெளியிட்டின. இதுமட்டுமின்றி, இந்தியாவிலேயே அதிகமான ஜோமானிய நாயகங்கள் தமிழகத்தில்தான் கண்டறியப்பட்டுள்ளன என்பதும் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

இனி, ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலில் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த வேலைப்பிரிவினை எவ்வாறு காணப்பட்டது, அதனுடைய அடிப்படையில் சமூக வேற்றுமையாகப் எவ்வாறு உருவானது என்பதைப் பாப்போம். மணிகள் உற்பத்தித் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டால் அதன் மூலப்பொருள்கள் பெரும்பாலும் குறிஞ்சி, முல்லைத் திணைகளிலேயே காணப்பட்டன. குறிஞ்சி நிலத்தில் குறவர், காணர், மேட்டுவர் ஆகிய குழுக்கள் மூலப்பொருள்களைச் சேகரித்து விற்கும் தொழிலில் கோவலர் என்போர் மணிகளுக்கான மூலப்பொருள்களைச் சேகரிக்கும் தொழிலில் நெடுக்குதல், மெருகேற்றதல் ஆகியவற்றில் மணிகள், நாயகங்கள் ஆகியவற்றின் தகுதியை அறிந்து விலைமதிப்பீடு செய்யக்கூடியவர்கள். சங்க இலக்கியத்தில் ஆறு புலவர்கள் வண்ணக்கள் என்ற பெயரைத் தாங்கியோர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இவர்களில் இருவர் “வடவண்ணக்கள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். தமிழகத்தைச் சேர்ந்த வண்ணக்கர்களிடமிருந்து இவர்களை வேறுபடுத்தவே மேற்படி சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் வடநாட்டிலிருந்து வந்து குடியேறிய தொழிலாளர்களாக இருக்கலாம். மேலும் மணிகளைத் தெரிவுசெய்து துளையிடுவோர் “குயினர்” என்றும், “குயிறுநர்” என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் அணிகலன்களில் மணிகளைப் பதிக்கும் தொழில் புரிந்தோர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இவர்களைத் தவிர, அரக்கு, குருத்தம் இவர்களைக் கொண்டு மணிகளுக்கு மெருகேற்றும் தொழிலைச் செய்வோர் “காரோடர்” என்று அழைக்கப்பட்டனர். மணிகளையும், மணிகள் பதித்த அணிகலன்களையும் விற்பனைசெய்யும் மற்றொரு தொழிலாளர் “மணிய் வண்ணக்கள்” என்று அரச்சலூர் கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகிறது. இச்சான்றுகளைக் கொண்டு பார்த்தால் ஒவ்வொரு தொழிலிலும் தொழில்நுட்பமும் வணிகமும் சார்ந்த வேலைப்பிரிவினை பரவலாகக் காணப்பட்டதையும், அதனுடைய அடிப்படையில் சமூகம் பல்வேறாக வேற்றுமையாக்கம் பெற்றிருந்ததையும் தெற்றென அறிபயனம். சங்ககாலத்தில் மணிகள் உற்பத்தித் தொழில் மேலே கூறியபடி பெரிய அளவில் வளர்ச்சியெற்றிருந்தாலேயே வடநாட்டில் குறுகிய அளவில், ஆய்காணித்தனமும் கிடைக்கக்கூடிய மூலப்பொருள்களை இங்கு வருவித்து அவைகளைப் பண்டங்களாக மாற்றக்கூடிய தொழில் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. ஏற்றுமதியில் பெரியதோர் இடத்தைப் பெற்ற மணிகள் மருத நிலத்திலே, நெய்தல் நிலத்திலே அன்றி, குறிஞ்சி, முல்லை நிலங்களில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டமையையும், அத்தொழில் சார்ந்து வணிக மையங்களும் பெருநகரங்களும், கருவுர் என்ற சேரத் தலைநகரமும் உருவானதையும் குறித்து அண்மைக்காலத்தில் இராசிராமி கா. இராஜன் முதலியோர் எழுதியுள்ளவை சங்ககாலத்தில் வணிகம், நகரமயமாதல்,

அரசு ஆகியவை குறித்த முந்தைய கருத்துகளை மீள்பரிசீலனை செய்யத் தூண்டுகின்றன.

சங்ககாலத் தமிழ்ச் சமூகம் ஒரு திணைச்சமூகமாக இருந்தபோதிலும் அது ஒரு மூடுண்ட இனக்குழ்ச் சமூகமாக இருக்கவில்லை. பல்வேறு குடிகள் கூடிவாழ்கிற ஊர்களும், நாடுகளும் நன்கு வளர்ச்சியடைந்த ஓர் அரசுச் சமூகமாக அது விளங்கியதைச் சங்க இலக்கியங்களும், சங்ககாலம் சார்ந்த தொல்லியல் சான்றுகளும் தெளிவுறப் புலப்படுத்துகின்றன.

சங்ககாலச் சமூகம் இனக்குழு அடிப்படையிலிருந்து மாறாத ஒரு சிறுசமூகம் என்கிற பார்வையை இவ் ஆய்வு கேள்விக்குட்படுத்தியுள்ளது. சமனற்ற வளர்ச்சி என்ற கருத்தாக்கத்தை முன்வைப்போர் ஒரு பரிணாமவாத அடிப்படையில் இச்சமூகத்தை நோக்கும்போது இது அரசுச் சமூகமாய் உருப்பெறாத இனக்குழுச் சமூகமாகவே இருந்தது என்று கருதுகின்றனர். இதற்கு மாறாக, இவ் ஆய்வு சங்ககாலச் சமூகம் பெரிதும் சமூக வேற்றுமையாக்கம் பெற்ற அரசுச் சமூகமே என்று நிறுவ முயன்றுள்ளது. பெரிய அளவிலான நகரமயமாதலுக்கும், உள்நாட்டு வணிகம் மட்டுமின்றிக் கடல்வழி வணிகத்திற்கும் அடிப்படையாய் அமைந்த தொழில்களும், அவற்றில் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த வேலைப்பிரிவினையும் மேற்படி சமூக வேற்றுமையாக்கத்தை மிகப் பழங்காலத்திலேயே தமிழகத்தில் ஏற்படுத்தின என்கிற பார்வையை முன்வைக்கிறது இவ் ஆய்வு.

ஒளிப்பேழை

manam's
bistro

MANAM INDIAN CUISINE

Gourmet Restaurant & Party Hall for 50 guests
High quality, Great taste

124 Lancaster Ave, Malvern, PA 19355

Phone: 610-400-1133 | www.manamindiancuisine.com

MANAM'S BISTRO

Indian Cuisine & Large Banquet Hall with 150 people capacity
Exquisite flavor and wide variety of choices

43 N. Bailey Rd, Thorndale., PA 19372

Phone: 484-786-7036 | www.manambistro.com

ஒளிப்பேழை

Hema & VelankanniRaj

TEAM REALTORS®

kw
Keller Williams
REAL ESTATE

Mobile:

[484]-321-1636, [484]-354-7770

Email : hemavelankanni@gmail.com

131 Woodcutter Street, Suite 100, Exton. PA. 19341.

ஒளிப்பேழை

ஒளிப்பேழை

Nalan

NALAN RESTAURANTS
NALAN BANQUETS
NALAN EVENTS
NALAN ROBOTICS

EXPERIENCE THE VIBRANT FLAVORS OF INDIA AT NALAN INDIAN CUISINE! 🍽️🌟

INDULGE IN OUR AUTHENTIC DISHES CRAFTED WITH AROMATIC SPICES AND FRESH INGREDIENTS. FROM CLASSIC FAVORITES TO UNIQUE SPECIALTIES, THERE'S SOMETHING TO DELIGHT EVERY PALATE.

JOIN US FOR A CULINARY JOURNEY THAT CELEBRATES THE RICH TAPESTRY OF INDIAN CUISINE. WHETHER YOU'RE CRAVING SAVORY CURRIES, TANDOORI DELIGHTS, OR MOUTHWATERING VEGETARIAN OPTIONS, WE HAVE IT ALL!

VISIT NALAN INDIAN CUISINE TODAY AND SAVOR THE TASTE OF INDIA RIGHT HERE IN [LOCATION]. YOUR CULINARY ADVENTURE AWAITS

WE ARE LOOKING FORWARD TO CATERING FOR YOUR NEXT EVENTS. WHETHER YOU'RE HOSTING AN INTIMATE GATHERING OR A LARGE-SCALE CELEBRATION, WE CATER TO EVENTS OF ANY SIZE. WE GO ABOVE AND BEYOND BY OFFERING SETUP SERVICES, RELIABLE DELIVERY, AND EXPERT MANAGEMENT OF THE CATERING BUFFET DURING YOUR EVENT. PLUS, OUR LIVE COOKING COUNTERS FOR CHAAT, DOSA, APPAM, AND MORE ADD A DELIGHTFUL INTERACTIVE TOUCH TO YOUR OCCASION

WE ALSO HAVE A VERSATILE BANQUET HALL, EQUIPPED TO ACCOMMODATE UP TO 100 PEOPLE, FROM VIBRANT BIRTHDAY PARTIES AND SPIRITED KARAOKE NIGHTS TO DANCE PARTIES WITH A DJ, PRODUCTIVE OFFICE MEETINGS WITH BUTLER SERVICE, AND ENCHANTING WEDDING RECEPTIONS, WE'VE HOSTED THEM ALL.

WWW.NALANCUISINE.COM

NALAN - LEMOYNE
829 STATE ST, UNIT 2008,
LEMOYNE PA 17043

NALAN - DOWNINGTOWN
889 E LANCASTER AVE,
DOWNINGTOWN PA 19335

NALAN - NEW JERSEY
3191 NJ-27, SUITE 8
FRANKLIN PARK NJ 08823

NALAN EXPRESS - DUBAI
SMARK 4 BUILDING, PLOT 231 - 197
AL NAHDA 1 - DUBAI - UAE

மழலை கைவண்ணங்கள்

Darshika Balaji - Nilai 1

Janishka Saravanan - Nilai 3

Kavin C - Nilai 2

Janishka Saravanan - Nilai 3

Janishka Saravanan - Nilai 3

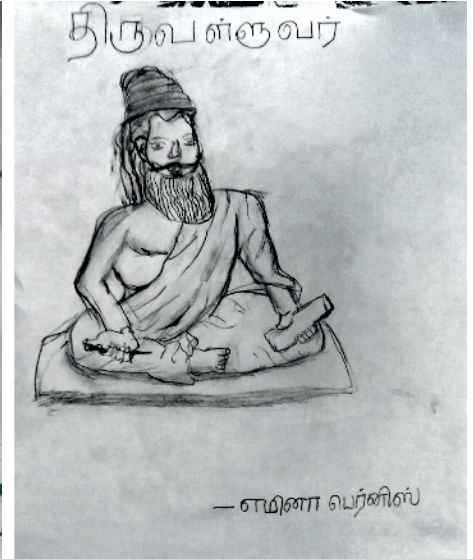
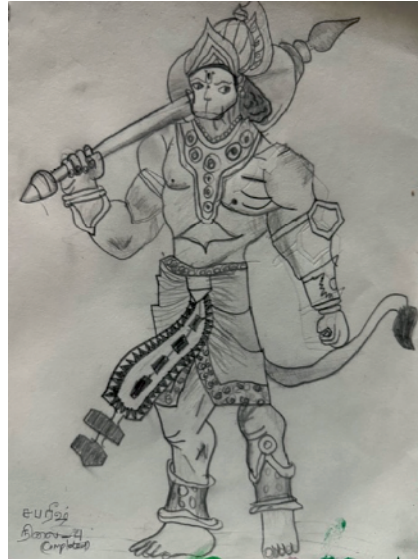
Neharika Balaji - Nilai 3

மழலை கைவண்ணங்கள்

Janishka Saravanan - Nilai 3

Neharika Balaji - Nilai 3

Neharika Balaji - Nilai 3

THE TAMIL ASSOCIATION OF GREATER DELAWARE VALLEY

Executive Committee (2022-2023)

Mr. Chandrasekar Shanmugavadivelu – President

Mr. Baskar Chinnusami - Vice President

Mrs. Leena Paramanandam – Secretary

Mr. Kathiresan Kandasamy – Treasurer

Mr. Balaji Singaram (Member at Large)

Mrs. Bharathi Ponnappan (Member at Large)

Mr. Premkumar Chelladurai (Member at Large)

Mr. Prabha Shankar Kannusamy (Member at Large)

Board of Trustees (2022-2023)

Mr. Venkatesan Ranganathan - Chair Person

Mr. Arvind Aravindan - Secretary

Mr. Velankanniraj Mahimairaj – Treasurer

Mr. Gynanasabai Muthu (Member at Large)

Tamil School Board (2022 – 2023 School Year)

Mr. Leo Paramanandam – Chairman

Mrs. Ezhilarasi Elumalai – Secretary

Mr. Manoseelan Arumuganainar – Treasurer

2021-2022 School Coordinators

Delaware Tamil Palli – Wilmington

Mr. Ravichandran Raju (Chief Coordinator)

Mr. Senthil Kumar Kandasamy (Assistant Coordinator)

Mr. Sivakumar ValaGurusamy (Treasurer)

Delaware Tamil Palli – Middletown

Mr. Hari Kuppuswamy (Chief Coordinator)

Mr. Manikandan Arumugam (Assistant Coordinator)

Mr. Praveen Ponnusamy (Treasurer)

Exton Tamil Palli

Mr. Viswanathan Subramanian Ramakrishnan (Chief Coordinator)

Mrs. Savitha Kandasamy (Assistant Coordinator)

Mr. Saravanan Krishnan (Treasurer)

Plymouth Meeting Tamil School

Mrs. Sumathi Arcot (Chief Coordinator)

Mr. Prabhu Arumugam (Assistant Coordinator)

Mr. Vadivelan Paramasivam (Treasurer)

2023-2024 School Coordinators

Delaware Tamil Palli - Middletown

Mr. Shanmuga Karthikeyan (Chief Coordinator)

Mr. Praveen Ponnusamy(Assistant Coordinator)

Mr. Manicka Prakash (Treasurer)

Delaware Tamil Palli - Wilmington

Mr.Sivakumar Valagurusamy (Chief Coordinator)

Mrs. Bhuvaneswari Mounagurusamy

(Assistant Coordinator)

Mr.Venkatesh Subramani (Treasurer)

Exton Tamil Palli

Mrs. Mathumitha Balu (Chief Coordinator)

Mrs. Swathika Jeyapradaban

(Assistant Coordinator)

Mr. Udhayarajan (Treasurer)

Plymouth Meeting Tamil School

Mrs. Sasikala Arumugam (Chief Coordinator)

Mrs. Abirami Mahendran (Assistant Coordinator)

Mrs. Anuradha Rajendiran (Treasurer)

நீனைவலைகள்

வெள்ளி விழாச் சிறப்பு மலர்

1995

